



ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា  
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា  
Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia  
Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

Kingdom of Cambodia  
Nation Religion King  
Royaume du Cambodge  
Nation Religion Roi

<p><b>អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង</b> Trial Chamber Chambre de première instance</p> <p>សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩ កញ្ញា ២០០៧/អវតក/អជសដ Case File/Dossier No. 002/19-09-2007-ECCC/TC</p> <p>ចំពោះមុខ: ចៅក្រម និង ណូន ប្រធាន ចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT ចៅក្រម យ៉ា សុខុន ចៅក្រម Jean-Marc LAVERGNE ចៅក្រម យូ ឧត្តរា</p> <p>កាលបរិច្ឆេទ: ថ្ងៃទី ២០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២ ភាសាដើម: ខ្មែរ/អង់គ្លេស</p> <p>ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ: សាធារណៈ</p>	<p><b>ឯកសារដើម</b> ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL</p> <p>ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/Date de reception): ..... ២០ / ០៦ / ២០១២ .....</p> <p>ពេលវេលា (Time/Heure): ..... ១៤ : ៣០ .....</p> <p>អគ្គិយ្យបន្តករសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé du dossier: ..... S.A.N.V. P.A.O.A .....</p>
--	---

សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៩២  
ពាក់ព័ន្ធនឹងការឧបាយកម្មកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងឯកសារនានា  
នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

<p><b>សហព្រះរាជអាជ្ញា</b></p> <p>ជា លាង Andrew CAYLEY</p>	<p><b>ជនជាប់ចោទ</b></p> <p>ឆួន ជា អៀង សារី ខៀវ សំផន</p>
<p><b>មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី</b></p> <p>ពេជ អង្គ Elisabeth SIMONNEAU FORT</p>	<p><b>មេធាវីជនជាប់ចោទ</b></p> <p>សុន អរុណ Michiel PESTMAN Victor KOPPE អាង ឧត្តម Michael G. KARNAVAS គង់ សំអុន</p>

Jacques VERGÈS  
Arthur VERCKEN  
Anta GUISSÉ

I សេចក្តីផ្តើម

- ១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានទទួលសេចក្តីសន្និដ្ឋាន អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ដែលសហព្រះរាជ-  
អាជ្ញាបានដាក់ កាលពីថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានជំទាស់ថា មិន  
មានសិទ្ធិដាច់ខាតណាមួយ ដើម្បីកោះហៅ និងសាកសួរសាក្សីទាំងអស់ ដែលកំណត់ហេតុស្តាប់  
ចម្លើយរបស់សាក្សីទាំងអស់នោះ ត្រូវបានស្នើសុំឱ្យដាក់បញ្ចូលជាភស្តុតាងនោះទេ។ សហព្រះរាជ  
អាជ្ញាក៏បានស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះ ទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីមួយចំនួន ដោយមិន  
បាច់កោះហៅសាក្សីឱ្យចូលមកបង្ហាញខ្លួន នៅពេលសវនាការនោះទេ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើសុំ  
ឱ្យអង្គជំនុំជម្រះយកគោលការណ៍ណែនាំពីវិធាននានា ដែលបានបង្កើតក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ ដែល  
អនុញ្ញាតឱ្យអង្គជំនុំជម្រះ ផ្អែកតាមស្ថានភាពមួយចំនួន ទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី  
ដាក់បញ្ចូលជាភស្តុតាង ដោយមិនចាំបាច់តម្រូវឱ្យសាក្សីទាំងនេះ បង្ហាញខ្លួនសម្រាប់ការសួរដេញ  
ពីភាគីនោះឡើយ<sup>1</sup>។
- ២ ទាក់ទងនឹងសាក្សី ឬដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលនឹងត្រូវកោះហៅឱ្យចូលបង្ហាញខ្លួននៅពេល  
សវនាការ អង្គជំនុំជម្រះបានបង្ហាញពីមុនថា កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយពីមុនៗទាំងអស់ អាចដាក់  
នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ហើយភាគីនានាមានឱកាសសួរដេញដោលបុគ្គលទាំងនេះ ស្តីពីចំណុច  
ខុសគ្នាពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ រវាងកំណត់ហេតុជាខ្សែអាត់សំឡេង និងកំណត់  
ហេតុស្តាប់ចម្លើយជាសំណេរពីមុន នៅពេលដែលបុគ្គលទាំងនោះត្រូវបានកោះហៅឱ្យផ្តល់សក្ខីកម្ម  
នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ<sup>2</sup>។
- ៣ សេចក្តីសម្រេចនេះ ពាក់ព័ន្ធតែជាមួយនឹងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់បុគ្គលនានា ដែលមិនត្រូវ  
បានកោះហៅឱ្យមកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅពេលជំនុំជម្រះ ប៉ុន្តែភស្តុតាងរបស់បុគ្គលទាំងនោះ ត្រូវបាន  
ភាគីមួយស្នើសុំឱ្យដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ក្នុងទម្រង់ជាកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជាលាយ

<sup>1</sup> “សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី  
នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង” ថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E96 (“សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”)  
កថាខណ្ឌ ២, ៣១, ៣៥ និង៤១។

<sup>2</sup> សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ដោយអនុលោមតាមវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពពុំត្រឹមត្រូវ  
នៅក្នុងកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងជាសំឡេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីរបស់ ក.ស.ច.ស ថ្ងៃទី ១៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ  
២០១២ ឯកសារ E142/3 (“សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងកំណត់ហេតុជាសំឡេង”) កថាខណ្ឌ១៣។

លក្ខណ៍អក្សរ ឬប្រតិចារិក ដោយរួមបញ្ចូលនូវបណ្តឹងចំនួន ៤១២៩ និងពាក្យសុំតាំងខ្លួនជា ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំនួន ៣៨៦៦ ដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីឯកសាររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា និង សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនានា ដែលត្រូវបាន ប្រមូលដោយអង្គការពន្យារនៅក្រៅអ.វ.ត.ក និងប្រតិចារិករបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចំនួន ៦៩ ក្នុងសំណុំរឿង ០០១ ដែលត្រូវបានភាគីមួយ ឬច្រើនស្នើសុំឱ្យដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ<sup>3</sup>។

II. ប្រវត្តិនិតិវិធី

៤ កាលពីថ្ងៃទី ២៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១១ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់បញ្ជីឈ្មោះអ្នកជំនាញ សាក្សី និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អនុលោមតាមវិធាន ៨០ ដែលបង្ហាញថា សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដក ចេញនូវបុគ្គលមួយចំនួនពីក្នុងបញ្ជីទាំងនេះ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានថា កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់បុគ្គលទាំងនោះ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធនានា ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យដាក់

<sup>3</sup> “បញ្ជីឯកសាររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាសម្រាប់សវនាការ ស្របតាមវិធាន ៨០(៣)” ថ្ងៃទី ១៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E9/31, កថាខណ្ឌ ១៩, ២១; សូមមើលផងដែរ “ឧបសម្ព័ន្ធ ១១៖ កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពេលជំនុំជម្រះនៃសំណុំ រឿង ០០១” ឯកសារ E9/31.11 (ដែលមានប្រតិចារិក ពេលសវនាការក្នុងសំណុំរឿង ០០១ ក្នុងនោះមានសក្ខីកម្មរបស់ ឌុច និង សាក្សី និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទិននឹងមន្ទីរ ស២១ និងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ); “ឧបសម្ព័ន្ធ ១៣៖ ពាក្យបណ្តឹង” ឯកសារ E9/31.13 (ដែលមានបណ្តឹងចំនួន ៤១៤); “បញ្ជីឯកសារ និងវត្តមានរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាង ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី (ឧបសម្ព័ន្ធ ៧ និង ៨)” ថ្ងៃទី ១៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E9/32, កថាខណ្ឌ ១៣ (ដែលមាន ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំនួន ៣.៩៨១ រួមទាំងពាក្យសុំដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានច្រានចោល ហើយ ត្រូវបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍ទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បន្ថែមទៅលើបណ្តឹងចំនួន ៤.១២៩); “ឧបសម្ព័ន្ធ ៧(ក)(i)៖ សំណើសម្រាប់ឯកសារ ជាក់លាក់នៅក្នុងសំណុំរឿង ដោយសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី” ឯកសារ E9/32.2; “បញ្ជីឯកសារ និងវត្ត កែប្រែរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ពាក់ព័ន្ធនឹងសវនាការដំណាក់កាលបួនដំបូង” ថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E109/2, កថាខណ្ឌ ១២ និង “ឯកសារបន្ថែម ២៖ ឧបសម្ព័ន្ធ ៧(ក)(iii)៖ ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណី” ឯកសារ E109/2 (ដែលបង្ហាញថា ចំនួនពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលត្រូវបានទទួលយកដោយ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬអង្គបុរេជំនុំជម្រះមានចំនួន ៣.៨៦៦)។ បញ្ជីរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា និងសហមេធាវីនាំមុខក៏មាន សេចក្តីផ្តេងការណ៍របស់បុគ្គលរាប់រយ ដែលអង្គការនានាបានប្រមូលយកដូចជា មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា (DC-Cam)។ ពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីផ្តេងការណ៍ ដែលបានប្រមូលដោយការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត (ក.ស.ច.ស) ក្នុងពេលស៊ើប អង្កេត សូមមើល “សេចក្តីសម្រេចលើការជំទាស់ទៅនឹងឯកសារដែលបានស្នើសុំដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះនៅក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ A1-A5 របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា និងចំពោះឯកសារដែលបានដកស្រង់ នៅក្នុងកថាខណ្ឌនានានៃដីកាដោះស្រាយ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសវនាការពីដំណាក់កាលដំបូង នៃសំណុំរឿង ០០២/០១” ថ្ងៃទី ០៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២ ឯកសារ E185 (“សេចក្តីសម្រេចលើឯកសារដែលបានស្នើសុំ”) កថាខណ្ឌ ២០។

បញ្ចូលជាភ័ស្តុតាង អនុលោមតាមវិធាន ៨៧ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានរក្សាសិទ្ធិ ក្នុងការកោះហៅបុគ្គលផ្សេងៗបន្ថែមទៀត ប្រសិនបើការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះមិនទទួល យកចម្លើយរបស់សាក្សីនានានិងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់លទ្ធភាពក្នុងការ បង្ហាញនូវភស្តុតាងដាក់បន្ទុកចំពោះបញ្ហាជាក់លាក់ណាមួយ<sup>4</sup>។

៥ ជនជាប់ចោទទាំងអស់ បានឆ្លើយតបថា មេធាវីការពារក្តីមានសិទ្ធិតទល់ជាមួយនឹងសាក្សីទាំងអស់ ដែលផ្តល់សក្ខីកម្មប្រឆាំងនឹងខ្លួន និងដែលមេធាវីការពារក្តីមិនមានឱកាសតទល់ក្នុងអំឡុងពេលកិច្ច ស៊ើបអង្កេត ប្រសិនបើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយទាំងនោះត្រូវបានបញ្ចូលជាភ័ស្តុតាងនៅពេល បន្ទាប់មក<sup>5</sup>។ មេធាវីការពារក្តី បានយោងលើអនុស្សរណៈដែលការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតបានធ្វើឱ្យក្រុមមេធាវីការពារក្តីទាំងអស់ កាលពីខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ ដែលបង្ហាញថា មិន មានសិទ្ធិដាច់ខាតណាមួយ ដើម្បីធ្វើការតទល់នៅដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត និង “ដោយមូលហេតុ នេះហើយ វិធាន ៨៤(១) ទទួលស្គាល់សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងដំណាក់កាលជំនុំជម្រះ ក្នុងការ តទល់សាក្សីដាក់បន្ទុក ដែលជនត្រូវចោទមិនទាន់បានតទល់នៅដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត”<sup>6</sup>។

៦ កាលពីថ្ងៃទី ១៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានបង្ហាញថា សហព្រះរាជអាជ្ញាមាន បំណងដាក់ឯកសារមួយចំនួនជូនដល់អង្គជំនុំជម្រះ អនុលោមតាមវិធាន ៨៧ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដោយឯកសារទាំងអស់នោះរួមបញ្ចូលទាំងចម្លើយសាក្សីចំនួន១៤១៥ (រួមមានកំណត់ហេតុស្តាប់ ចម្លើយសាក្សីចំនួន៨៨២ ដែលធ្វើឡើងដោយការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងចម្លើយ

<sup>4</sup> “បញ្ជីឈ្មោះអ្នកជំនាញ សាក្សី និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី របស់សហព្រះរាជអាជ្ញារួមទាំងឧបសម្ព័ន្ធសម្ងាត់ទី១, ទី២, ទី៣, ទី៤ និងទី៥” ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E9/4 (“បញ្ជីសាក្សីរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”) កថាខណ្ឌ ១០។  
<sup>5</sup> “ចម្លើយតបរបស់លោក អៀង សារី ទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ដែលដាក់អមជាមួយនឹងបញ្ជីឈ្មោះអ្នកជំនាញ សាក្សី និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អនុលោមតាមវិធាន ៨០” ថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E9/4/1 កថាខណ្ឌ ២; “បញ្ជីឈ្មោះសាក្សី អ្នកជំនាញ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលបានស្នើឡើង” របស់ នួន ជា ថ្ងៃទី ១៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E9/4/4 កថាខណ្ឌ ៨; “បញ្ជីឈ្មោះសាក្សី និងអ្នកជំនាញ” របស់ ខៀវ សំផន ថ្ងៃទី ២១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E9/4/6 កថាខណ្ឌ ១១; “សេចក្តីបញ្ជាក់របស់អ្នកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ អំពីចេតនាជំទាស់ទៅនឹងសាក្សី និងអ្នកជំនាញដែលមាន ឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និង នួន ជា” ថ្ងៃទី ២៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១១, ឯកសារ E9/4/11 កថាខណ្ឌ ៤, ៦, ២៦; សូមមើលផងដែរ “សំណើរបស់អ្នកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ សុំដាក់បញ្ជីឯកសាររបស់ខ្លួន” ថ្ងៃទី ១៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ កថាខណ្ឌ ៦។  
<sup>6</sup> “ការឆ្លើយតបទៅនឹងលិខិតរបស់លោកចុះថ្ងៃទី ២០ ធ្នូ ២០០៧ ស្តីពីកិច្ចស៊ើបអង្កេត” ថ្ងៃទី ១០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៨ ឯកសារ A110/1 ទំព័រទី២។

សាក្សីផ្សេងៗ ព្រមទាំងឧបសម្ព័ន្ធដែលប្រមូលបានដោយអង្គភាពផ្សេងៗ ដែលមិនជាប់ទាក់ទង នឹងកិច្ចស៊ើបអង្កេត) បណ្តឹងចំនួន៤១៤ ព្រមទាំងប្រតិចារិកពីសំណុំរឿង ០០១ ចំនួន៦៩<sup>៧</sup>។ នៅថ្ងៃ ដដែលនោះដែរ សហមេធាវីនាំមុខ បានបង្ហាញថា ខ្លួនមានចេតនាដាក់ចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះនូវ បណ្តឹងចំនួន៤១២៩ ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំនួន៣៩៨១ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ទាំងអស់ (ពោលគឺ មិនមែនត្រឹមតែដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់ចំនួន៣៨៦៦ ដែលត្រូវ បានទទួលស្គាល់ជាចុងក្រោយក្នុងសំណុំរឿង០០២នោះទេ) និងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ជាច្រើនទៀត<sup>៨</sup>។

៧ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់សំណើសុំរបស់ខ្លួន នៅថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១<sup>៩</sup>។ ក្រុមមេធាវី ការពារក្តីទាំងអស់ជំទាស់នឹងសំណើនេះ<sup>១០</sup>។

<sup>7</sup> “បញ្ជីឯកសារ របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាសម្រាប់សវនាការ ស្របតាមវិធាន ៨០(៣)” ថ្ងៃទី ១៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E9/31 កថាខណ្ឌ ១, ១៩-២១ (កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ ក.ស.ច.ស ដែលផ្តល់ដោយសហព្រះរាជអាជ្ញាមាន ចំនួនខុសគ្នា ដោយសារមានបញ្ចូលឯកសារដទៃទៀតដូចជា ឧបសម្ព័ន្ធដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ទាំងនោះផង); “ឧបសម្ព័ន្ធ ១៣៖ ពាក្យបណ្តឹង” ឯកសារ E9/31.13; “ឧបសម្ព័ន្ធ ១១៖ កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ពេលជំនុំជម្រះនៃសំណុំរឿង ០០១” ឯកសារ E9/31.11។

<sup>8</sup> “បញ្ជីឯកសារ និងវត្ថុតាងរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី (ឧបសម្ព័ន្ធ ៧ និង ៨)” ថ្ងៃទី ១៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E9/32 កថាខណ្ឌ ១៣; “ឧបសម្ព័ន្ធ ៧(ក)(i)៖ បញ្ជីឯកសារ និងវត្ថុតាង៖ សំណើសម្រាប់ឯកសារដាក់ លាក់នៅក្នុងសំណុំរឿងដោយសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី” ឯកសារ E9/32.2។

<sup>9</sup> “សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង” ថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E96 (“សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”)។

<sup>10</sup> “សារណាឆ្លើយតបទៅនឹងការសន្និដ្ឋានរបស់ កសព ទាក់ទងនឹងការទទួលយកកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការស្តាប់ ចម្លើយសាក្សី” ឯកសារ E96/1 ថ្ងៃទី ២១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ (“ចម្លើយតបរបស់ នួន ជា”); “ចម្លើយតបរបស់ក្រុមមេធាវី ការពារក្តី អៀង ធីរិទ្ធ ទៅនឹង “សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលយក កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង” ឯកសារ E96/2 ថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ (“ចម្លើយតបរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ”); “ចម្លើយតបរបស់លោក អៀង សារី ចំពោះសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង” ឯកសារ E96/3 ថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ (“ចម្លើយតបរបស់ អៀង សារី”) និង “សេចក្តីសង្កេតតបទៅនឹងសេចក្តី សន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី” ឯកសារ E96/4, ថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ (“ចម្លើយតបរបស់ ខៀវ សំផន”); សូមមើលផងដែរ “សេចក្តីជំទាស់មិនទទួលយកបញ្ជីឯកសារដែលដាក់ ដោយភាគីផ្សេងទៀតសម្រាប់ការជំនុំជម្រះដំណាក់កាលដំបូង” (ពីថ្ងៃទី ២៨ ខែ វិច្ឆិកា ដល់ថ្ងៃទី ១៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១) របស់ ខៀវ សំផន ឯកសារ E131/6 ថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ កថាខណ្ឌ ២២-២៣; “ការជំទាស់របស់លោក អៀង សារី ទៅ

III. សារណា

៨ ថ្វីបើមានការប្រើពាក្យក្នុងសំណើជាភាសាអង់គ្លេសក្នុងវិធាន ៨៤(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងក៏ដោយ ក៏សហព្រះរាជអាជ្ញាលើកឡើងថា សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ ដើម្បីកោះហៅសាក្សីទាំងអស់ដែលផ្តល់សក្ខីកម្មប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទ មិនមែនជាសិទ្ធិដាច់ខាតនោះទេ។ នៅពេលបកស្រាយដោយពិចារណាទៅលើបទដ្ឋានអន្តរជាតិ ពាក្យពេចន៍ “ដាក់បន្ទុក” នៅក្នុងវិធាន ៨៤(១) ក្នុងសំណើជាភាសាអង់គ្លេស និងភាសាខ្មែរ បានផ្តល់សិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទ តទល់នឹងសាក្សី ដែលផ្តល់សក្ខីកម្មលើអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ ឬចំណុចសំខាន់ផ្សេងទៀត នៃសំណុំរឿង<sup>11</sup>។ ជាទូទៅ ផ្អែកតាមការអនុវត្តរបស់តុលាការផ្សេងទៀតដែលកាត់សេចក្តីលើសំណុំរឿងឧក្រិដ្ឋកម្មទ្រង់ទ្រាយធំ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចអនុវត្តវិធីសាស្ត្រដែលអាចបត់បែនបាន ក្នុងការទទួលយកភ័ស្តុតាង ដើម្បីធានាឱ្យដំណើរការនីតិវិធីមានភាពឆាប់រហ័ស។ ដោយយោងលើតួនាទីចម្បងរបស់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការធានាឱ្យមានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ ហេតុដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានឆន្ទានុសិទ្ធិទទួលយកប្រភេទនៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយមួយចំនួន ដោយមិនចាំបាច់កោះហៅសាក្សី ដើម្បីមកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅសវនាការនោះទេ<sup>12</sup>។

៩ សហព្រះរាជអាជ្ញាលើកឡើងថា យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការ ICTY បានឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីវិធាននានាដែលបង្កើតឡើង នៅកម្រិតអន្តរជាតិ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យអង្គជំនុំជម្រះទទួលយកសក្ខីកម្មជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងភ័ស្តុតាងអំពីកន្លែងដែលឧក្រិដ្ឋកម្មបានកើតឡើង ប៉ុន្តែមិនមែន

---

នឹងភាពអាចទទួលយកបាននូវប្រភេទឯកសារជាក់លាក់មួយចំនួន” ឯកសារ E114 ថ្ងៃទី ០៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១ កថាខណ្ឌ ២០ និង “ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹង “ការជំទាស់របស់លោក អៀង សារី ទៅនឹងភាពអាចទទួលយកបាននូវប្រភេទឯកសារជាក់លាក់មួយចំនួន”” ឯកសារ E114/1 ថ្ងៃទី ១៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១, កថាខណ្ឌ ៥០-៥១។

<sup>11</sup> “ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ទៅនឹងចម្លើយតបនានាទាក់ទងនឹងការទទួលយកនូវកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង” ថ្ងៃទី ១០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E96/6 (“ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”) កថាខណ្ឌ ៧។

<sup>12</sup> សំណើសុំរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ១៤ និង ៤០; សូមមើលផងដែរ “ចម្លើយតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីគាំទ្រដល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង” ថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១, ឯកសារ E96/5 (“ចម្លើយតបរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី”) កថាខណ្ឌ ៧, ១០-១១, ១៦-១៧, ២១; ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាកថាខណ្ឌ ៥-៦; សូមមើលផងដែរ វិធាន ៨៧(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង (ដែលផ្តោតជាគោលការណ៍ទូទៅមួយថា រាល់ភ័ស្តុតាងទាំងអស់អាចទទួលយកបាន)។

សក្ខីកម្មដែលបង្ហាញភ័ស្តុតាងអំពីអំពើ ឬអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទនោះទេ (លុះត្រាណា សាក្សីទទួលមរណភាព ឬសាក្សីមិនអាចរកឃើញ ឬសាក្សីមិនអាចផ្តល់សក្ខីកម្មបាន)<sup>13</sup>។ ក្នុងការ វាយតម្លៃរបស់ខ្លួន អង្គជំនុំជម្រះត្រូវតែពិចារណាអំពីវិសាលភាព ដែលភ័ស្តុតាងអាចបង្ហាញពីអំពើ ឬអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ វិសាលភាពនៃភ័ស្តុតាងដែលអាចបញ្ជាក់ទៅលើភ័ស្តុតាង ផ្ទាល់មាត់ ភាពជឿទុកចិត្តបាន និងតម្លៃជាភ័ស្តុតាង។ អង្គជំនុំជម្រះក៏ត្រូវពិចារណាផងដែរពីភាព អាចមានសាក្សីដែលត្រូវមកបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ និងផលប៉ះពាល់នៃសវនាការ ស្តាប់សាក្សីដែលបានផ្តល់ចម្លើយក្នុងកំណត់ហេតុនីមួយៗ និងទៅលើរយៈពេលរួមរបស់ សវនាការ<sup>14</sup>។ យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ក៏បានអនុញ្ញាតឱ្យមានការទទួល យកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ដែលទទួលបានក្នុងអំឡុង ពេលកិច្ចស៊ើបអង្កេតសម្រាប់ធ្វើជា ភ័ស្តុតាងបាន នៅពេលដែលជនជាប់ចោទមានឱកាសគ្រប់គ្រាន់ និងត្រឹមត្រូវ ដើម្បីតទល់នឹង ភ័ស្តុតាងប្រឆាំងលើរូបគាត់ និងនៅពេលដែលកំណត់ហេតុជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរនោះ មិនមែនជា មូលដ្ឋានតែមួយគត់ សម្រាប់ផ្តន្ទាទោស<sup>15</sup>។

១០ សហព្រះរាជអាជ្ញាសង្កត់ធ្ងន់ថា កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជាច្រើន ដោយផ្អែកតាមសេចក្តីសង្ខេប ឯកសារ និងសាក្សី អនុលោមតាមវិធាន ៨០ ត្រូវបានទទួលយក ដោយសារតែកំណត់ហេតុ ទាំងនោះ មិនពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ ឬអ្នកបិតក្រោមបង្គាប់ផ្ទាល់ របស់ពួកគាត់នោះទេ ប៉ុន្តែកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយទាំងនោះពាក់ព័ន្ធនឹងភ័ស្តុតាងអំពីទីកន្លែងដែល ឧក្រិដ្ឋកម្មបានកើតឡើង ផលប៉ះពាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មលើជនរងគ្រោះ និងបញ្ហាផ្សេងទៀត ដូចជា

<sup>13</sup> សំណើសុំរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ១២-២៣ (ដែលបានវិភាគពីទម្លាប់អនុវត្តន៍របស់តុលាការអន្តរជាតិសម្រាប់ អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី (“ICTY”) ពីការទទួលយកចម្លើយសាក្សី និងប្រតិចារិកពីតុលាការដទៃទៀត); សូមមើលផងដែរ ចម្លើយតបរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ២០-២១ (ដោយកត់សម្គាល់នូវវិធាននីតិវិធី និងយុត្តិសាស្ត្រជាសារវន្តដែល ស្រដៀងគ្នារបស់តុលាការឧក្រិដ្ឋអន្តរជាតិសម្រាប់ប្រទេសរវ៉ាន់ដា (“ICTR”) តុលាការពិសេសសម្រាប់ប្រទេសសៀរ៉ាឡេអូន (“SCSL”) និងតុលាការពិសេសសម្រាប់ប្រទេសលីបង់) និង ២២-២៧ (ដែលកត់សម្គាល់ថា ដូចដែលតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ អន្តរជាតិបានបកស្រាយគឺថា លក្ខន្តិកៈទីក្រុងវ៉ូមបានផ្តល់អំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិដល់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដើម្បីទទួលយកជា ភ័ស្តុតាងដោយពុំតម្រូវឱ្យសាក្សីបង្ហាញខ្លួនទេ ដោយផ្អែកលើភាពពាក់ព័ន្ធនឹងតម្លៃជាភ័ស្តុតាងរបស់វាដែលមានសារៈសំខាន់ជាង ផលប៉ះពាល់របស់វា)។

<sup>14</sup> សំណើសុំរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ២៥, ៣៣។

<sup>15</sup> សំណើសុំរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៧, ៩-១០; សូមមើលផងដែរ ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៣២-៣៣។



គោលនយោបាយ រចនាសម្ព័ន្ធទំនាក់ទំនង និងអត្ថិភាពនៃផែនការឧក្រិដ្ឋរួម។ ហេតុដូច្នេះ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយទាំងនេះ ត្រូវតែទទួលយក ដោយមិនចាំបាច់កោះហៅសាក្សីឱ្យមកផ្តល់ សក្ខីកម្ម នៅក្នុងសវនាការនោះទេ ដើម្បីជួយសម្រួលដល់សវនាការឱ្យប្រព្រឹត្តទៅមានភាពយុត្តិធម៌ និងបញ្ចប់ក្នុងរយៈពេលមួយសមស្រប<sup>16</sup>។

១១ សហព្រះរាជអាជ្ញាលើកឡើងបន្ថែមថា អង្គជំនុំជម្រះគួរតែស្វែងរកការណែនាំពីវិធាននានាដែល បង្កើតឡើងនៅកម្រិតអន្តរជាតិ និងថ្ងៃប្រឌិតបន្ថែមលើវិធានទាំងនេះ ដើម្បីឱ្យក្លាយជានីតិវិធីដែល អាចអនុវត្តបាននៅ អ.វ.ត.ក។ ដោយសារតែកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីរបស់ការិយាល័យ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានសម្បទា បានកត់ត្រាដោយមន្ត្រីតុលាការ បាន ចុះហត្ថលេខាដោយសាក្សី និងអមមកជាមួយនឹងខ្សែអាត់សំឡេង ដូចនេះកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ ចម្លើយសាក្សី មានសញ្ញាបង្ហាញអំពីភាពជឿទុកចិត្តបានច្បាស់លាស់ និងមានតម្លៃជាភស្តុតាង។ ការពិចារណាដូចគ្នានេះ ក៏បានអនុវត្តលើប្រតិចារិកក្នុងសំណុំរឿង ០០១ ឬកំណត់ហេតុស្តាប់ ចម្លើយពីមុនៗ ដែលបានអានជូនសាក្សីក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចស៊ើបសួរ និងដែលសាក្សីបាន ស្បថថាពិត<sup>17</sup>។

១២ ចំពោះប្រភេទនៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត ដែលប្រមូលបាន តាំងពីមុនកិច្ច ស៊ើបសួរ សហព្រះរាជអាជ្ញាលើកឡើងថា នីតិវិធីដែលប្រើប្រាស់នៅតុលាការអន្តរជាតិនានា បាន ផ្តល់នូវវិធីសាស្ត្រជាជម្រើសផ្សេងៗក្នុងការបង្កើតឱ្យមានភាពជឿទុកចិត្ត (ដូចជាតាមរយៈការ បញ្ជាក់ដោយអ្នកផ្តល់ចម្លើយ ដែលអត្ថន័យនៃចម្លើយនោះ គឺពិត និងត្រឹមត្រូវ ដូចមានចែងនៅក្នុង អនុវិធាន ៩២ស្ទួន (ខ) នៃវិធាននីតិវិធីនិងភស្តុតាងរបស់តុលាការ ICTY)។ តាមអំណាច ធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន អង្គជំនុំជម្រះអាចប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រស្រដៀងគ្នានេះ តាមរយៈការស្វែងរក ការបញ្ជាក់ពីអ្នកស្រាវជ្រាវអំពីកាលៈទេសៈនៃការយកកំណត់ហេតុ ឬក៏ស្នើសុំឱ្យដាក់ភស្តុតាង បន្ថែមអំពីភាពជឿទុកចិត្តបាន ដូចជាកំណត់ត្រា និងខ្សែអាត់សំឡេងក្នុងពេលដំណាលគ្នា។ ជាចុងក្រោយ សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើសុំឱ្យទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីរបស់សាក្សី

<sup>16</sup> សំណើសុំរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ២(ឃ) និង ៣៦ (ដោយបានផ្តល់យោបល់បន្ថែមទៀតថា អង្គជំនុំជម្រះគួរតែ វាយតម្លៃទៅលើចម្លើយនានាជាដំណាក់កាលៗ ទៅតាមដំណើរការនៃនីតិវិធី និងវិធានទៅតាមតម្រូវការនៃការកោះហៅសាក្សី ឱ្យបានមុនក្នុងដំណាក់កាលៗនីមួយៗនៃសវនាការ)។

<sup>17</sup> សំណើសុំរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៣៨។

ដែលទទួលមរណភាព ឬមិនអាចរកឃើញដោយការព្យាយាមសមហេតុផល ដូចមានចែងក្នុង វិធាន៨២ស្ទួន៤ នៃវិធាននីតិវិធី និងភ័ស្តុតាងរបស់តុលាការ ICTY<sup>18</sup>។

១៣ ដើម្បីគាំទ្រដល់សំណើសុំរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានលើកឡើងបន្ថែមថា សិទ្ធិក្នុងការតទល់នឹងសាក្សី ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៩៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ត្រូវបានកំណត់ដោយមាត្រា ៣១៨ នៃក្រមនេះ<sup>19</sup>។ មាត្រានេះ បានផ្តល់ឱ្យចៅក្រមជំនុំជម្រះមាន ឆន្ទានុសិទ្ធិដោយមិនចាំបាច់បើកសវនាការតទល់សាក្សី ទាក់ទងនឹងភ័ស្តុតាងទេ ប្រសិនបើសវនាការ បែបនោះនាំឱ្យមានការពន្យារពេលដោយមិនចាំបាច់ ដល់ការស្វែងរកការបញ្ជាក់ការពិត។ ហេតុដូច្នោះ មាត្រានេះអនុញ្ញាតឱ្យអង្គជំនុំជម្រះមិនចាំបាច់ឱ្យមានការតទល់គ្នាជាមួយនឹងសាក្សី មួយចំនួននោះទេ<sup>20</sup>។ សំណើដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយរបស់ជនជាប់ចោទសុំតទល់ជាមួយ សាក្សីទាំងអស់ដែលបានផ្តល់ចម្លើយ នឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដោយមិនចាំបាច់ដល់សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំ ជម្រះឆាប់រហ័ស និងដំណើរការនីតិវិធីប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព<sup>21</sup>។ ប៉ុន្តែវាជាកត្តាចាំបាច់ក្នុងការ ធានាថា ឯកសារជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលត្រូវបានប្រមូលតាមរយៈការស៊ើបអង្កេតយូរមកហើយ គឺមិនចាំបាច់ត្រូវធ្វើឡើងជាន់គ្នា តាមរយៈសិទ្ធិដាច់ខាត និងមិនចាំបាច់ក្នុងការតទល់គ្នាជាមួយ សាក្សីនោះទេ<sup>22</sup>។

១៤ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី លើកឡើងថា មាត្រា ២៩៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា និងវិធាន ៨៤ (១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានផ្តល់សិទ្ធិដាច់ខាតក្នុងការតទល់នឹងសាក្សីបដិបក្ខ ដែលពីមុនមកជនជាប់ ចោទមិនទាន់បានតទល់ជាមួយនឹងសាក្សីទាំងនោះនៅឡើយ<sup>23</sup>។ ការមិនមានបទប្បញ្ញត្តិច្បាស់ លាស់ សម្រាប់ការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី មិនមានន័យថាវិធាន

<sup>18</sup> សំណើសុំរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៣៩-៤០; សូមមើលផងដែរ ចម្លើយតបរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ៣២; ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៣៩។  
<sup>19</sup> ចម្លើយតបរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ៧, ១៥។  
<sup>20</sup> ចម្លើយតបរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ១៣-១៥; សូមមើលផងដែរ ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថា ខណ្ឌ ១៣។  
<sup>21</sup> ចម្លើយតបរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ២៨-៣០; សូមមើលផងដែរ ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថា ខណ្ឌ ៩, ១១-១២, ១៤, ១៨-១៩។  
<sup>22</sup> ចម្លើយតបរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ៣៦។  
<sup>23</sup> ចម្លើយតបរបស់ នួន ជា កថាខណ្ឌ ៣-៥; ចម្លើយតបរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ កថាខណ្ឌ ៤-៦; ចម្លើយតបរបស់ អៀង សារី កថាខណ្ឌ ៦, ១០; ចម្លើយតបរបស់ ខៀវ សំផន កថាខណ្ឌ ៣-៦។

ផ្ទៃក្នុងមានភាពខ្វះចន្លោះនោះទេ។ ដោយសារតែការមិនមានចែងអំពីបទប្បញ្ញត្តិច្បាស់លាស់ មិនបញ្ជាក់ថា មានភាពមិនច្បាស់លាស់ និងភាពមិនស៊ីសង្វាក់នឹងបទដ្ឋានអន្តរជាតិទេនោះ ការសំអាងលើវិធាននីតិវិធីដែលបង្កើតឡើងនៅកម្រិតអន្តរជាតិ មិនមែនជាការចាំបាច់នោះឡើយ<sup>24</sup>។ សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការតទល់នឹងសាក្សីដែលផ្តល់សក្ខីកម្មប្រឆាំងខ្លួនគាត់ គឺជាសិទ្ធិសារវន្តដើម្បីទទួលបានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ ដែលសិទ្ធិនេះត្រូវបានធានាដោយកតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (“ICCPR”)។ យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការអឺរ៉ុប ដែលដកស្រង់ដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា បានគាំទ្រទស្សនៈដែលថា ការកំហិតសិទ្ធិដើម្បីកោះហៅសាក្សីឱ្យតទល់នៅក្នុងសវនាការ ជាការរំលោភលើសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ ឬមិនអាចយកមកអនុវត្តបាន<sup>25</sup>។

១៥ ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនទទួលស្គាល់សិទ្ធិដាច់ខាតណាមួយដើម្បីធ្វើការតទល់សាក្សីនោះទេ អង្គជំនុំជម្រះត្រូវតែពិចារណាអំពីភាពអាចទទួលយកបាន និងការផ្តឹងផ្តែងឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ចំពោះកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ដោយផ្អែកលើមួយករណីមួយករណីមួយ<sup>26</sup>។ នៅត្រឹមកម្រិតអប្បបរមា ការសម្រេចទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ដោយមិនធ្វើការសួរដេញដោលសាក្សី នឹងត្រូវធ្វើសម្រាប់តែករណីពិសេស និងត្រូវគោរពលក្ខខណ្ឌតឹងរ៉ឹង<sup>27</sup>។ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនអាចចាត់ទុកជាចម្លើយសាក្សី ហើយទទួលយកជាភស្តុតាងនោះទេ ដោយសារតែមេធាវីការពារក្តីមិនអាចតទល់នឹងសាក្សី

<sup>24</sup> ចម្លើយតបរបស់ អៀង សារី កថាខណ្ឌ ១២-១៤; ចម្លើយតបរបស់ នួន ជា កថាខណ្ឌ ៣-៤; ចម្លើយតបរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ កថាខណ្ឌ ៤០-៤១។

<sup>25</sup> ចម្លើយតបរបស់ អៀង សារី កថាខណ្ឌ ៤, ១៦; ចម្លើយតបរបស់ នួន ជា កថាខណ្ឌ ៧; ចម្លើយតបរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ កថាខណ្ឌ ៥, ២៣-៣៧។

<sup>26</sup> ចម្លើយតបរបស់ អៀង សារី កថាខណ្ឌ ២២-២៧; ចម្លើយតបរបស់ នួន ជា កថាខណ្ឌ ១១; ចម្លើយតបរបស់ ខៀវ សំផន កថាខណ្ឌ ៣០-៣១។

<sup>27</sup> ចម្លើយតបរបស់ ខៀវ សំផន កថាខណ្ឌ ៣០; ចម្លើយតបរបស់ នួន ជា កថាខណ្ឌ ៩-១១ (គួរចាត់ទុកថាសាក្សីមួយមិនអាចផ្តល់សក្ខីកម្មបាន ប្រសិនបើសាក្សីនោះបានស្តាប់បាត់បង់ជីវិត ពិការភាពផ្នែកផ្លូវកាយ ឬផ្លូវចិត្តមិនអាចផ្តល់សក្ខីកម្មបាន ឬត្រូវបានការពារដោយអភ័យឯកសិទ្ធិច្បាប់ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ ប៉ុន្តែគួរចាត់ទុកថាអាចផ្តល់សក្ខីកម្មបានប្រសិនបើសាក្សីរូបនោះគ្រាន់តែបដិសេធមិនព្រមបង្ហាញខ្លួន); ចម្លើយតបរបស់ អៀង សារី កថាខណ្ឌ ១៩ (ចម្លើយដែលត្រូវបានទទួលយកដោយតុលាការ ICTY និង SCSL មានទំនាក់ទំនងជាធម្មតាជាមួយនឹងភស្តុតាងនៃទីតាំងឧក្រិដ្ឋកម្ម ខណៈដែលចម្លើយដែលនឹងបញ្ជាក់ពីទង្វើ ឬការប្រព្រឹត្តរបស់ជនជាប់ចោទត្រូវបានដកចេញ)។



នៅពេលដែលសាក្សីទាំងនោះផ្តល់ចម្លើយ និងដោយសារតែកំណត់ហេតុទាំងនេះ ត្រូវបាន ចោទប្រកាន់ថា បានដកចេញដោយមិនត្រឹមត្រូវនូវភ័ស្តុតាងដោះបន្ទុក និងខ្វះភាពអនាគតិ ឬភាព ត្រឹមត្រូវ<sup>28</sup>។ ដោយផ្អែកលើសំអាងហេតុដូចគ្នានេះ ចម្លើយដែលប្រមូលបានដោយមជ្ឈមណ្ឌល ឯកសារកម្ពុជា គឺមិនអាចជឿជាក់បាន ហើយមិនគួរដាក់បញ្ចូលជាភ័ស្តុតាងនោះទេ ប្រសិនបើ មិនមានការទទួលស្គាល់នូវសិទ្ធិតម្លៃនិងសាក្សី<sup>29</sup>។

១៦ ជាការឆ្លើយតប និងទោះបីជាទទួលស្គាល់អំពីភាពខុសគ្នានៅក្នុងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី មួយចំនួនក៏ដោយ ក៏សហព្រះរាជអាជ្ញាគូសបញ្ជាក់ថា ករណីនេះមិននាំឱ្យមានតម្រូវការជាស្វ័យ ប្រវត្តិថា រាល់សាក្សីទាំងអស់ត្រូវតែមកផ្តល់សក្ខីកម្ម នៅក្នុងសវនាការនោះទេ<sup>30</sup>។

**៤. សវនាការ**

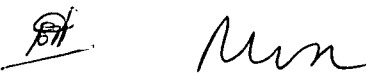
**៤.១. ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់**

១៧ វិធានផ្ទៃក្នុងពុំបានចែងអំពីបទប្បញ្ញត្តិ ដូចគ្នាទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិរបស់តុលាការ ICTY ដូចជា វិធាន ៩២ស្ទួន និងវិធាន ៩២ស្ទួនបី ឡើយ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ អនុលោមតាមវិធាន ៨៧ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានធនានុសិទ្ធិទូលំទូលាយ ក្នុងការពិចារណាអំពីភាព អាចទទួលយកបាននៃគ្រប់ភ័ស្តុតាងទាំងអស់ ដែលភាគីមានបំណងដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ នៅពេលដែលភ័ស្តុតាងទាំងនោះមានភាពជាប់ពាក់ព័ន្ធ និងមានតម្លៃជាភ័ស្តុតាង ដែលត្រូវស្ថិត នៅក្រោមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងឆាប់រហ័ស។ វិធាន ៨៧(១)

<sup>28</sup> ចម្លើយតបរបស់ អៀង សារី កថាខណ្ឌ ២២-២៧; ចម្លើយតបរបស់ អៀង សារី កថាខណ្ឌ ១៣-១៧; ចម្លើយតបរបស់ នួន ជា កថាខណ្ឌ ១២។

<sup>29</sup> ចម្លើយតបរបស់ អៀង សារី កថាខណ្ឌ ២២-២៤; ចម្លើយតបរបស់ នួន ជា កថាខណ្ឌ ១២; ចម្លើយតបរបស់ អៀង ធីវិទូ កថាខណ្ឌ ៤៧; សូមមើលផងដែរ “សារណារបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់សម្ភារៈទាំងអស់ដែលមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាបានប្រមូល” ថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E59។ មេធាវីការពារក្តីចំនួនពីរក្រុមបានស្នើបន្ថែម សុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់ទៅលើបញ្ហាទាំងនេះ ដែលមានសំណើមួយអង្គជំនុំជម្រះចាត់ទុកថាមានសុពលភាព ដោយអង្គជំនុំជម្រះបានកោះហៅប្រធាន និងអនុប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាមកផ្តល់សក្ខីកម្ម ទាក់ទិននឹងការរៀបចំបណ្ណសារ និង ទម្រង់នៃការប្រមូលឯកសាររបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា (ប្រតិចារិក ថ្ងៃទី ២៣២៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២ (វ៉ាន់ថាន់ ពៅ ដារ៉ា) និងថ្ងៃទី ៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ (ឆាំង យូ) បន្ថែមទៅលើសវនាការមួយចំនួនទៀតទៅលើបញ្ហាឯកសារដែលអង្គជំនុំជម្រះ បានធ្វើមកដល់បច្ចុប្បន្ន) (សូមមើលឧទាហរណ៍ ឯកសារ E170)។

<sup>30</sup> ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៣៥-៣៨, ៤០។



នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា “លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុងនេះ រាល់ភស្តុតាងទាំងអស់ត្រូវតែទទួលយក”។ គោលការណ៍ទូទៅនេះត្រូវបានកំណត់ ដោយអនុវិធាន ៨៧(៣) ដែលចែងថា “អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចបដិសេធចំពោះពាក្យសុំឱ្យពិនិត្យភស្តុតាង បើយល់ឃើញថា ៖ ក) មិនជាប់ពាក់ព័ន្ធ ឬ ជាការស្នើសុំជាន់គ្នា ខ) មិនអាចរកបានក្នុងរយៈពេលសមស្របណាមួយ គ) មិនសមស្របសម្រាប់បញ្ជាក់អង្គហេតុ ដែលជាគោលដៅនៃការស្នើសុំពិនិត្យភស្តុតាង ឃ) ច្បាប់ មិនអនុញ្ញាត ង) មានចេតនាពន្យារកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ឬគ្មានប្រយោជន៍”។ ភស្តុតាងដែលបានស្នើឡើងទាំងអស់ ដែលបានបំពេញនូវលក្ខណវិនិច្ឆ័យទាំងនេះ ត្រូវបានពិចារណាថាអាចទទួលយកបាន ដូច្នោះអាចដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះបាន អនុលោមតាមក្របខ័ណ្ឌច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក<sup>31</sup>។ អនុលោមតាមក្របខ័ណ្ឌនេះ អង្គជំនុំជម្រះនឹងផ្អែកទៅលើលក្ខណវិនិច្ឆ័យអំពីភាពអាចទទួលយកបាននៃវិធាន ៨៧(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដើម្បីធ្វើការសម្រេចថាតើ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ (រួមទាំងឧបសម្ព័ន្ធ) ឬប្រតិចារិកទាំងឡាយដែលស្នើសុំដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ដោយពុំមានការតទល់នៅក្នុងសវនាការនោះ “ត្រូវបានច្បាប់អនុញ្ញាត” ដែរ ឬទេ ហើយស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌមួយណា (វិធាន ៨៧(៣)(ឃ)) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ នៅពេលដែលភស្តុតាងនេះ ត្រូវបានរកឃើញថាអាចទទួលយកបាននោះ អង្គជំនុំជម្រះនឹងយកលក្ខណវិនិច្ឆ័យទាំងនេះមកប្រើផងដែរ ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃអំពីតម្លៃជាភស្តុតាងនៃភស្តុតាងនេះ។

១៨ កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក ចែងអំពីសិទ្ធិរបស់មេធាវីការពារក្តីក្នុងការ “តទល់ ឬបានតទល់សាក្សីដាក់បន្ទុក”<sup>32</sup> ចំណែកឯច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក ធានានូវសិទ្ធិរបស់ជនជាប់

<sup>31</sup> “សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងឯកសារថ្មី និងបញ្ហាពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត” ឯកសារលេខ E190 ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២ (“សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងឯកសារថ្មី”) កថាខណ្ឌ ១៨ (ដែលបញ្ជាក់ថា ភស្តុតាងត្រូវបានដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ និងត្រូវបានចុះលេខជាប្រភេទឯកសារ E3 នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះបដិសេធការជំទាស់ណាមួយទៅនឹងឯកសារនេះ អនុលោមតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃវិធានផ្ទៃក្នុង ៨៧(៣))។

<sup>32</sup> “កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទាក់ទងនឹងការកាត់សេចក្តីនៅក្រោមច្បាប់កម្ពុជា នូវឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ” ត្រូវបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី ០៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៣ និងចូលជាធរមាន នៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៥ (“កិច្ចព្រមព្រៀង”) មាត្រា ១៣(១)។



ចោទក្នុងការ “ពិនិត្យភស្តុតាងដាក់បន្ទុក”<sup>33</sup>។ ទោះបីជាមានភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នាមួយចំនួនរវាងសំណើទាំងបីភាសានៃវិធាន ៨៤(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ក៏ដោយ ក៏មានតែសំណើភាសាអង់គ្លេសប៉ុណ្ណោះ ដែលចែងថាសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការកោះហៅសាក្សីជាសិទ្ធិដាច់ខាត<sup>34</sup>។ ទោះបីជាមាត្រា ២៩៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាចែងថា “សាក្សីខាងដាក់បន្ទុកដែលមិនទាន់បានសួរចម្លើយតទល់គ្នាជាមួយជនជាប់ចោទ ត្រូវតែកោះហៅឱ្យចូលរួមក្នុងសវនាការ” យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏មាត្រា៣១៨ នៃក្រមដដែលនេះ ផ្តល់អំណាចឱ្យប្រធានសវនាការអាចបដិសេធចេញពីការពិភាក្សាដេញដោល នូវអ្វីដែលមានគោលបំណងអូសបន្លាយការពិភាក្សាដេញដោលនេះ ដោយឥតប្រយោជន៍ គ្មានរួមវិភាគទានអ្វីដល់ការសម្តែងឱ្យឃើញការពិត”។ ហេតុដូច្នេះ ច្បាប់កម្ពុជាទទួលស្គាល់ធនាគារសិទ្ធិរបស់ប្រធានសវនាការក្នុងការបដិសេធពុំស្តាប់សាក្សី ដែលភស្តុតាងរបស់សាក្សីនោះ ត្រូវបានយល់ឃើញថា មិនជាប់ពាក់ព័ន្ធ ជាន់គ្នាទៅលើភស្តុតាងផ្សេងៗទៀតនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ឬក៏ទំនងជាអាចពន្យារកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ។ ដោយសារតែភាគីទាំងអស់នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ បានស្នើឱ្យស្តាប់សាក្សី ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងអ្នកជំនាញនានាដែលមានចំនួនសរុបទាំងអស់ ១០៥៨ នាក់នោះ ការកំរិតសិទ្ធិក្នុងការស្តាប់សាក្សី ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងអ្នកជំនាញដែលបានស្នើឡើងទាំងអស់ គឺជាការចាំបាច់ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះទោសឱ្យបានឆាប់រហ័ស។

១៩ មាត្រា ១៤(៣)(ង) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (ICCPR) (ដែលមាត្រា ១២ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក និង មាត្រា ៣៣ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក បានយោងទៅរកនោះ) ក៏មិនបានចែងអំពីសិទ្ធិគ្មានដែនកំណត់ក្នុងការស្នើសុំឱ្យសាក្សីដែលបានស្នើឡើងដោយមេធាវីការពារក្តីមកបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងសវនាការនោះឡើយ។ មាត្រានេះគ្រាន់តែចែងថា ជនជាប់ចោទត្រូវបានផ្តល់នូវឱកាសមួយសមស្របក្នុងការសួរសំណួរ

<sup>33</sup> “ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ” ថ្ងៃទី ១០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១ ឬក៏ជាមួយច្បាប់វិសោធនកម្មដែលបានប្រកាសឱ្យប្រើចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៤ (នស/រកម/១០០៤/០០៦) (“ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក”) មាត្រា ៣៥ថ្មី(ង)។

<sup>34</sup> សំណើជាភាសាអង់គ្លេសនៃវិធានផ្ទៃក្នុង ៨៤(១) ចែងថា “[t]he Accused shall have the absolute right to summon witnesses against him or her whom the Accused had no opportunity to examine during the pre-trial stage.”។ សំណើជាភាសាខ្មែរនៃវិធានផ្ទៃក្នុងនេះចែងថា “ជនជាប់ចោទមានសិទ្ធិស្នើសុំឱ្យកោះហៅសាក្សីដាក់បន្ទុក ដែលជនជាប់ចោទមិនទាន់មានឱកាសតទល់ នៅដំណាក់កាលមុនពេលជំនុំជម្រះ”។ ចំណែកដដែលនៃសំណើជាភាសាបារាំងនៃវិធាននេះចែងថា “[t]he Accused shall have the right to require the attendance at trial of any witness in respect of whom the Accused has not had the opportunity of a confrontation at the pre-trial stage/during the judicial investigation”.

និងតទល់ជាមួយនឹងសាក្សីដាក់បន្ទុក នៅក្នុងដំណាក់កាលខ្លះនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី<sup>35</sup>។ ក្របខ័ណ្ឌ ច្បាប់ និងយុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍ និងតុលាការដែលមានចរិតលក្ខណៈជាតុលាការ អន្តរជាតិបន្ថែមកម្មនានា ក៏បានចង្អុលបង្ហាញថា សិទ្ធិក្នុងការកោះហៅសាក្សីនៅពេលសវនាការ គឺមិនមែនជាសិទ្ធិដាច់ខាតឡើយ ហើយការទទួលយកភ័ស្តុតាងដែលមានទម្រង់ជាក់លាក់ហេតុ ស្តាប់ចម្លើយ ត្រូវបានទទួលយកនៅចំពោះមុខតុលាការទាំងនេះ ជាមធ្យោបាយមួយនៃការអនុវត្ត ការជំនុំជម្រះក្តីលើឧក្រិដ្ឋកម្មទ្រង់ទ្រាយធំ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពសមស្រប ដែលត្រូវស្ថិតនៅ ក្រោមការការពារមួយចំនួន ដើម្បីធានានូវភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី<sup>36</sup>។

<sup>35</sup> មាត្រា ១៤(៣)(ង) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៦៦, 999 U.N.T.S. 171 ដែលកម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័ននៅថ្ងៃទី ២៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩២ (“ICCPR”) ចែងអំពីសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ ចោទ “ត្រូវមានការសួរចម្លើយ ឬសុំឱ្យសួរចម្លើយទៅលើសាក្សីដាក់បន្ទុក និងសុំឱ្យសាក្សីដោះបន្ទុកចូលខ្លួន ដើម្បីសួរចម្លើយក្នុង នាមខ្លួន ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នានឹងសាក្សីដាក់បន្ទុក”។ សូមមើលសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយទូទៅរបស់គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស អង្គការសហប្រជាជាតិ លេខ 32 (90) ត្រង់មាត្រា ១៤៖ សិទ្ធិស្មើភាពគ្នានៅចំពោះមុខតុលាការ និងសាលាក្តីនានា និងសិទ្ធិក្នុង ការទទួលបានការជំនុំជម្រះទោសប្រកបដោយយុត្តិធម៌ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៧ ឯកសារអង្គការសហប្រជាជាតិ លេខ CCPR/C/GC/32 កថាខណ្ឌ ៣៩។ រឿងក្តី *Lassâad Aouf* ទល់នឹង ប្រទេសបែលហ្សិក, Comm. No. 1010/2001 ទស្សនៈ គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស ថ្ងៃទី ១៧ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦ កថាខណ្ឌ ៩.៣ និង (ទាក់ទិននឹងការការពារស្រដៀងគ្នាយ៉ាងខ្លាំង នៅក្នុងមាត្រា ៦(៣)(ឃ) នៃអនុសញ្ញាអឺរ៉ុបសម្រាប់ការការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋាន (“ECHR”), ETS 5/213 UNTS 222 ថ្ងៃទី ៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៥០ រឿងក្តី *Delta* ទល់នឹង ប្រទេសបារាំង សាលក្រម, ECHR (no. 11444/85), ថ្ងៃទី ១៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩០ កថាខណ្ឌ ៣៦។ រឿងក្តី *Unterperntinger* ទល់នឹង ប្រទេសអូស្ត្រាលី, ECHR (no. 9120/80) ថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៨៦ កថាខណ្ឌ ៣១ និង រឿងក្តី *A.S.* ទល់នឹង ប្រទេសហ្វាំងឡង់ សាលក្រម, ECHR (no. 40156/07) ថ្ងៃទី ២៨ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ កថាខណ្ឌ ៥៣។

<sup>36</sup> វិធាន ៩២ស្ទួន(ក) នៃវិធានស្តីពីនីតិវិធីនិងភ័ស្តុតាងរបស់តុលាការ ICTY ចែងថា “អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចទទួលយក ទាំងស្រុង ឬមួយផ្នែកនូវភ័ស្តុតាងរបស់សាក្សីណាម្នាក់ក្នុងទម្រង់ជាក់លាក់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ជាការជំនួសឱ្យសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់ ដែលត្រូវប្រើធ្វើជាភស្តុតាងលើបញ្ហាអ្វីមួយ ក្រៅពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ ដូចដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់នៅក្នុង ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ”។ សូមមើល ផងដែរ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង *Martić* សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ជំទាស់ និង សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីភ័ស្តុតាងរបស់សាក្សីឈ្មោះ Milan Babić អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល នៃតុលាការ ICTY (IT-95-11-AR73.2) ថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៦ កថាខណ្ឌ ១២-១៤ និង ១៨-១៩ និងរឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង *Milosević* សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំរបស់រដ្ឋអាជ្ញាដែលស្នើសុំឱ្យយល់ព្រមទទួលយកនូវកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ អនុលោមតាមវិធាន ៩២ស្ទួន អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY Trial Chamber (IT-02-54-T) ថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០២, សេចក្តីប្រកាសរបស់ចៅក្រម O-Gon Kwon កថាខណ្ឌ ៣ (កត់សម្គាល់ថា វិធីសាស្ត្របត់បែនជាងមុនក្នុងការ ទទួលយកចម្លើយសាក្សីនានា បង្កើននូវសមត្ថភាពរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងសវនាការដែលមាន ឆ្លាតវៃដោយមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន ដែលនោះគឺជាការអនុវត្តជាទូទៅក្នុងការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី

**៤.២ លក្ខណវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការទទួលយក និងការវាយតម្លៃអំពីតម្លៃភស្តុតាង ដែលត្រូវបានស្នើដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ នៅក្នុងទម្រង់ជាកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬប្រតិចារិក**

២០ ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងយុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍ និងតុលាការដែលមានចរិតលក្ខណៈជាតុលាការអន្តរជាតិបន្ថែមកម្មនានា បានផ្តល់ផ្ទៃដីទៅលើកត្តាមួយចំនួន នៅពេលធ្វើការសម្រេចថាតើត្រូវទទួលយក ឬមិនទទួលយកភស្តុតាងនៅក្នុងទម្រង់ជាកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬប្រតិចារិក ដោយមិនចាំបាច់តម្រូវឱ្យមានវត្តមានសាក្សីផ្តល់ចម្លើយ ឬអ្នកធ្វើប្រតិចារិកទាំងនោះនៅក្នុងតុលាការឡើយ។ នៅក្នុងបរិបទនៃការជំនុំជម្រះឧក្រិដ្ឋកម្មទ្រង់ទ្រាយធំ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពិចារណាទៅលើវិធាន និងយុត្តិសាស្ត្រទាំងនេះ ដើម្បីបង្កើតឱ្យមាននូវតុល្យភាពមួយសមស្រប រវាងសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីប្រកបដោយយុត្តិធម៌របស់ជនជាប់ចោទ និងប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ជាពិសេសទាក់ទិនទៅនឹងដំណើរការឆាប់រហ័សនៃការជំនុំជម្រះក្តី<sup>37</sup>។

**៤.២.១. ភស្តុតាងដែលមានទម្រង់ជាកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬប្រតិចារិក ដែលផ្តល់សក្ខីកម្មអំពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ ដូចដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ**

២១ នៅពេលដែលកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬប្រតិចារិក ផ្តល់សក្ខីកម្មអំពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ ដូចដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ វិធាននានាដែលបង្កើតឡើងនៅកម្រិតអន្តរជាតិបង្ហាញថា ការផ្អែកទៅលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬប្រតិចារិកទាំងនេះ ជាទូទៅត្រូវបានច្រានចោលជាមុន លើកលែងតែមេធាវីការពារក្តីត្រូវបានផ្តល់នូវឱកាសតទល់គ្នា<sup>38</sup>។ យុត្តិសាស្ត្រ និងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់របស់តុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍នានា មាន

---

នៅក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិលឡ ហើយថា ចៅក្រមអាជីពមានសមត្ថភាពក្នុងការសម្រេចអំពីទម្ងន់ដ៏សមស្របដែលត្រូវផ្តល់ទៅឱ្យភស្តុតាងប្រភេទនេះ។ មាត្រា ៦៧(១)(ង) នៃលក្ខន្តិកៈទីក្រុងរ៉ូម ក៏មិនបានចែងកំណត់សិទ្ធិក្នុងការស្តាប់សាក្សីថាជាសិទ្ធិដាច់ខាតនោះឡើយ (“ក្នុងការកំណត់បទចោទប្រកាន់ណាមួយ ជនជាប់ចោទត្រូវមានសិទ្ធិទទួលបាននូវ [...] ការធានាជាអប្បបរមាដោយសមភាពបំផុត ដូចតទៅនេះ៖ (ង) ត្រូវមានការសួរចម្លើយ ឬសុំឱ្យសួរចម្លើយទៅលើសាក្សីដាក់បន្ទុក និងសុំឱ្យសាក្សីដោះបន្ទុកចូលខ្លួន ដើម្បីសួរចម្លើយក្នុងនាមខ្លួន ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នានឹងសាក្សីដាក់បន្ទុក”)។

<sup>37</sup> សូមមើលមាត្រា ១២(១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង និងមាត្រា ៣៣៥(១) នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក។

<sup>38</sup> សូមមើល ឧទាហរណ៍ វិធាន ៩២ស្ទួន ស្ទួនពីរ និងស្ទួនបី របស់តុលាការ ICTY និងតុលាការ SCSL និងវិធាន ៩២ស្ទួន(ក)-(ង) របស់តុលាការ ICTR ។





ចេតនាទាត់ចោលនូវកំណត់ហេតុនានា ដែលជួយដល់ការបង្ហាញភស្តុតាងអំពីអំពើ និង អាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ (ប៉ុន្តែមិនមែនកំណត់ហេតុទាំងឡាយណាដែលពាក់ព័ន្ធ និង បញ្ហានានា ក្រៅពីបញ្ហាដែលទាក់ទិននឹងការចូលរួមដោយផ្ទាល់របស់ជនជាប់ចោទឡើយ ដូចជា គោលនយោបាយទូទៅ រចនាសម្ព័ន្ធទំនាក់ទំនង និងអត្ថិភាពនៃផែនការឧក្រិដ្ឋកម្មរួម)<sup>39</sup> ដោយ ហេតុផលថា ការផ្ដន្ទាទោសដោយផ្អែក ឬក្នុងវិសាលភាពតែទៅលើកំណត់ហេតុនានា ដែល មេធាវីការពារក្តីមិនត្រូវបានផ្តល់នូវឱកាសគ្រប់គ្រាន់ និងសមស្របដើម្បីធ្វើការតទល់គ្នានោះ អាច រំលោភសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបាននូវការជំនុំជម្រះទោសប្រកបដោយយុត្តិធម៌<sup>40</sup>។

<sup>39</sup> រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង *Haradinaj* និងអ្នកផ្សេងទៀត សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យស្នើសុំរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ដែលស្នើឱ្យយល់ព្រម ទទួលយកប្រតិចារិកនៃភស្តុតាងមួយចំនួន ជាជំនួសឱ្យចម្លើយដោយផ្ទាល់មាត់ អនុលោមតាមវិធាន ៩២ស្ទួន អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង II នៃតុលាការ ICTY (IT-04-84bis-PT) ថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ (“សេចក្តីសម្រេចលើរឿងក្តី *Haradinaj*”) កថាខណ្ឌ ២០ (បញ្ជាក់ថា “អំពើ និងការប្រព្រឹត្តិរបស់ជនជាប់ចោទ” គឺជាសំនិយាយបែបសាមញ្ញដែលត្រូវតែ ត្រូវបានផ្តល់នូវតាមន័យធម្មតារបស់វាថា : អំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ រួមទាំងអំពើអកម្ម នៅក្នុងករណី សមស្រប។ អាកប្បកិរិយា រួមបញ្ចូលផងដែរនូវស្ថានភាពផ្នែកស្មារតីដែលពាក់ព័ន្ធរបស់ជនជាប់ចោទ ព្រមទាំងការចូលរួមរបស់ ជនជាប់ចោទនៅក្នុងសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម)។ សូមមើលបន្ថែមទៀត រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង *Milošević* សេចក្តីសម្រេចលើសំណើ របស់រដ្ឋអាជ្ញាស្នើសុំឱ្យយល់ព្រមទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ អនុលោមតាមវិធាន ៩២ស្ទួន អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃ តុលាការ ICTY (IT-02-54-T) ថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០២ កថាខណ្ឌ ២២ (ដោយមិនរាប់បញ្ចូលនៅក្នុងសញ្ញាណនេះ នូវអំពើ និងការប្រព្រឹត្តិរបស់ជនទាំងឡាយដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាជា សហចារី អ្នកនៅក្រោមបង្គាប់ និងអ្នកផ្សេងៗ ទៀត)។ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង *Galić* សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បន្ទាន់បង្ខំ ទាក់ទិននឹងវិធាន ៩២ស្ទួន(គ) អង្គជំនុំ ជម្រះតុលាការកំពូលនៃតុលាការ ICTY (IT-98-29-AR73.2) ថ្ងៃទី ០៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០២ កថាខណ្ឌ ១០, ១៣, ១៦។ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង *Karadžić* សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យស្នើសុំលើកទី៣ របស់រដ្ឋអាជ្ញាដែលស្នើឱ្យយល់ព្រមទទួលយក នូវចម្លើយ និងប្រតិចារិកនៃភស្តុតាងមួយចំនួន ជាជំនួសឱ្យចម្លើយដោយផ្ទាល់មាត់ អនុលោមតាមវិធាន ៩២ស្ទួន (សាក្សី សម្រាប់ឱ្យសាលាក្រុង Sarajevo) អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY (IT-95-5/18-PT) ថ្ងៃទី ១៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៩ កថាខណ្ឌ ៥។

<sup>40</sup> សូមមើល ឧទាហរណ៍ វិធាន ៩២ស្ទួន(ខ) របស់តុលាការ ICTY (“ប្រសិនបើភស្តុតាងផ្តល់សក្ខីកម្មអំពីអំពើ និង អាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ ដូចដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ នោះអាចជាកត្តាមួយដែល ប្រឆាំងនឹងការទទួលយកភស្តុតាងបែបនេះ [...]”) និងវិធាន ៩២ស្ទួន(ឃ) នៃតុលាការ ICTR (“[ក] អង្គជំនុំជម្រះអាច ទទួល យកប្រតិចារិកនៃភស្តុតាង ដែលផ្តល់ឱ្យដោយសាក្សីនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី នៅចំពោះមុខតុលាការ ដែលផ្តល់សក្ខីកម្មអំពី បញ្ហាណាមួយ ក្រៅពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ”)។ សូមមើល ផងដែរ វិធាន ៩២ស្ទួន(ក)(ii) នៃតុលាការ ICTY (បញ្ជាក់ថា ភស្តុតាងនៅក្នុងទម្រង់ជាក់ណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយតែមួយប៉ុណ្ណោះ និងមិនត្រូវទទួលយកឡើយ នៅពេល ដែល ក) មានផលប្រយោជន៍សាធារណៈដ៏លើសលប់ នៅក្នុងភស្តុតាងដែលត្រូវបង្ហាញដោយផ្ទាល់មាត់។ ខ) ភាគីជំនាស់ អាចបង្ហាញបានថា ចរិតលក្ខណៈ ឬប្រភពរបស់វា មិនអាចធ្វើឱ្យគេទុកចិត្តវាបាន។ ឬ គ) មានកត្តាផ្សេងៗទៀត ដែលធ្វើឱ្យវា

២២ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក អង្គជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬ ប្រតិចារិក ដែលបានស្នើដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើ និងអាកប្បកិរិយា របស់ជនជាប់ចោទ ដូចដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ត្រូវបាន ចាត់ទុកថា “ច្បាប់មិនអនុញ្ញាតឡើយ” អនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុង ៨៧(៣)(ឃ) និងមិនអាច ទទួលយកបានឡើយសម្រាប់គោលបំណងនេះ លើកលែងតែកំណត់ហេតុ ឬប្រតិចារិកមួយចំនួន ដែលមានបង្ហាញនៅខាងក្រោមនេះ ឬលើកលែងតែមេធាវីការពារក្តីត្រូវបានផ្តល់នូវឱកាសក្នុង ការពិនិត្យសាក្សីផ្តល់ចម្លើយទាំងនេះនៅក្នុងសវនាការ។

**៤.២.២. កត្តានានាដែលគាំទ្រដល់ការទទួលយកភស្តុតាង និងការផ្តល់នូវតម្លៃជាភស្តុតាង និងដែល មានទម្ងន់ចំពោះភស្តុតាង ដែលមានទម្រង់ជាកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬប្រតិចារិក**

២៣ នៅពេលដែលកំណត់ហេតុផ្តល់សក្ខីកម្មអំពីបញ្ហានានា ក្រៅពីអំពើ ឬអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ ចោទ (និងតាមការវិភាគបឋម ត្រូវបានយល់ឃើញថាជាប់ពាក់ព័ន្ធ គួរឱ្យជឿជាក់បាន ឬមិនត្រូវ បានបដិសេធចោលដោយលក្ខណវិនិច្ឆ័យនៃវិធាន ៨៧(៣)) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង អង្គជំនុំជម្រះនឹងទទួល យកភស្តុតាងរបស់បុគ្គលដែលមានទម្រង់ជាកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬប្រតិចារិក ដោយមិន ចាំបាច់តម្រូវឱ្យមានវត្តមានរបស់ពួកគាត់នៅក្នុងសវនាការឡើយ ហើយនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌ មួយចំនួន អាចផ្អែកទៅលើឯកសារនេះ។

២៤ អនុលោមតាមការអនុវត្ត និងវិធាននានានៅកម្រិតអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ កត្តាដែលគាំទ្រដល់ ការទទួលយកភស្តុតាង និងការផ្តល់នូវតម្លៃជាភស្តុតាងមួយចំនួន និងដែលមានទម្ងន់ចំពោះ ភស្តុតាងដែលមានទម្រង់ជាកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬប្រតិចារិក រួមមានថាតើ ភស្តុតាងនេះ៖

---

មានលក្ខណៈសមស្របចំពោះសាក្សីរូបនោះចូលមកបង្ហាញខ្លួនសម្រាប់ការសាកសួរសាក្សីបដិបក្ខ) និងរឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Popović និងអ្នកផ្សេងទៀត សេចក្តីសម្រេចលើក្តីសម្ងាត់ របស់រដ្ឋអាជ្ញាដែលស្នើឱ្យយល់ព្រមទទួលយក ភស្តុតាង ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជាជំនួសឱ្យសក្ខីកម្មដោយផ្ទាល់មាត់ អនុលោមតាមវិធាន ៩២ស្ទួន អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង II នៃតុលាការ ICTY (IT-05-88-T) ថ្ងៃទី ១២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៦ (“សេចក្តីសម្រេចលើរឿងក្តី Popović”) កថាខណ្ឌ ១៦។ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Blagojević និង Jokić, សេចក្តីសម្រេចលើកទី១លើក្តីស្នើសុំរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ដែលស្នើសុំឱ្យយល់ព្រម ទទួលយកនូវចម្លើយសាក្សី និងសក្ខីកម្មពីមុនៗ អនុលោមតាមវិធាន ៩២ស្ទួន អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY (IT- 02-60-T) ថ្ងៃទី ១២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៣ កថាខណ្ឌ ២៦។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Sikirica និងអ្នកផ្សេងទៀត សេចក្តី សម្រេចលើសំណើរបស់រដ្ឋអាជ្ញាស្នើសុំឱ្យទទួលយកប្រតិចារិក អនុលោមតាមវិធាន ៩២ស្ទួន អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៃ តុលាការ ICTY (IT-95-8-T) ថ្ងៃទី ២៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ កថាខណ្ឌ ៤។

- ក) មានចរិតលក្ខណៈត្រួតគ្នា ដែលនៅក្នុងនោះសាក្សីដទៃទៀតនឹងផ្តល់ ឬបានផ្តល់ រួចហើយនូវសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់លើអង្គហេតុស្រដៀងគ្នា។
- ខ) មានការទាក់ទងនឹងសាវតារជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ជានយោបាយ ឬជានយោធា ដែល ពាក់ព័ន្ធនឹងភ័ស្តុតាងនៃកន្លែងដែលឧក្រិដ្ឋកម្មបានកើតឡើង ឬផ្តល់សក្ខីកម្មអំពី កម្រិតធាតុផ្សំនៃឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ (ដូចជា អត្ថិភាពនៃជម្លោះប្រដាប់អាវុធ អន្តរជាតិ ឬចរិតលក្ខណៈនៃការវាយប្រហារជាទូទៅ ឬជាប្រព័ន្ធ)។
- គ) មានការវិភាគមួយជាទូទៅ ឬជាស្ថិតិ ស្តីពីសមាសភាគជាតិពន្ធនៃប្រជាជននៅ តាមទីកន្លែងនានា ដែលមានការទាក់ទងដល់ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ។
- ឃ) ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទៅលើជនរងគ្រោះ។
- ង) មិនអាចដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការតទល់គ្នា ពីព្រោះក្រោយមក សាក្សីផ្តល់ចម្លើយ នោះបានស្តាប់ ឬមិនអាចតាមរកឃើញ ទោះបីជាមានការខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាង សមស្របក៏ដោយ ឬមានបញ្ហាសុខភាពដែលមិនអាចមកផ្តល់សក្ខីកម្មដោយផ្ទាល់ មាត់បាន<sup>41</sup>។

២៥ នៅពេលដែលភ័ស្តុតាងនៅក្នុងទម្រង់ជាក់លាក់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ឬប្រតិចារិក ត្រូវបានអនុញ្ញាត ឱ្យដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ដោយមិនចាំបាច់តម្រូវឱ្យមានវត្តមានសាក្សីផ្តល់ចម្លើយទាំង នោះនៅសវនាការ អនុលោមតាមលក្ខណវិនិច្ឆ័យទាំងនេះ អង្គជំនុំជម្រះនៅក្នុងពេលសមស្រប ត្រូវវាយតម្លៃថាតើត្រូវផ្តល់ឱ្យភ័ស្តុតាងប្រភេទនេះនូវតម្លៃជាភ័ស្តុតាង និងទម្ងន់ត្រឹមណា ប្រសិន បើមាន។ ការពុំមានសក្ខីកម្មដោយផ្ទាល់មាត់ និងឱកាសតទល់គ្នា គឺជាការពិចារណាមួយដែល

<sup>41</sup> សូមមើល ឧទាហរណ៍ វិធាន ៩២៧(ក)(i)(ក)-(ឃ) និង ៩២៧(ក)(i)(ក)-(ឃ), (គ)-(ង) នៃតុលាការ ICTY ។ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Blagojević និង Jokić. សេចក្តីសម្រេចលើកទី១លើកស្ទើរសុំ របស់រដ្ឋអាជ្ញា ដែលស្នើសុំឱ្យយល់ព្រមទទួលយកនូវចម្លើយសាក្សី និងសក្ខីកម្មពីមុនៗ អនុលោមតាមវិធាន ៩២៧(ក) អង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY (IT-02-60-T) ថ្ងៃទី ១២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៣ កថាខណ្ឌ ១២, ២០, ២៨។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Naletilić សេចក្តីសម្រេចស្តីពីសេចក្តីជូនដំណឹងរបស់រដ្ឋអាជ្ញាស្តីពីការមានបំណងចង់ផ្តល់ជូននូវប្រតិចារិក មួយចំនួន អនុលោមតាមវិធាន ៩២៧(ឃ) IT-98-34-PT ថ្ងៃទី ០៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១ កថាខណ្ឌ ៧-១២។



ពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងបញ្ហានេះ មានន័យថា តម្លៃភស្តុតាង និងទម្ងន់ដែលត្រូវផ្តល់ទៅឱ្យភស្តុតាង បែបនេះ អាចត្រូវបានកម្រិតនៅក្នុងកាលៈទេសៈជាច្រើន<sup>42</sup>។

**៤.៣. ការវាយតម្លៃអំពីប្រភេទនៃភស្តុតាងមួយចំនួនដែលបានស្នើឡើង ទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចនេះ**

**៤.៣.១. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនីមួយៗរបស់ ក.ស.ច.ស ដែលមិនត្រូវបាន កោះហៅឱ្យ មកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅពេលសវនាការ**

២៦ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្លាប់បានសម្រេចថា កំណត់ហេតុដែលធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងកិច្ចស៊ើបសួរ ត្រូវបានសន្មតថាមានភាពពាក់ព័ន្ធ និងភាពអាចជឿជាក់បាន<sup>43</sup>។ នៅពេលដែលមានការចោទ ប្រកាន់អំពីភាពខ្វះចន្លោះនៅក្នុងកំណត់ហេតុទាំងនេះ អង្គជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់ថា ប្រការនេះនឹង ត្រូវបានពិចារណា នៅពេលដែលមានការចង្អុលបង្ហាញច្បាស់លាស់គ្រប់គ្រាន់អំពីចំណុចខ្វះចន្លោះ ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ និងមានភាពពាក់ព័ន្ធជាក់ស្តែងទៅនឹងសវនាការតែប៉ុណ្ណោះ<sup>44</sup>។ មានការ ផ្តល់ជូននូវការការពារបន្ថែមទៀត ដោយហេតុថា សាក្សីដែលត្រូវបានកោះហៅឱ្យមកផ្តល់ ភស្តុតាងនៅសវនាការ អាចត្រូវបានសួរដេញដោលដោយអង្គជំនុំជម្រះ ឬគ្រប់ភាគីទៅលើខ្លឹម សារនៃកំណត់ហេតុពីមុនរបស់ពួកគាត់<sup>45</sup>។

<sup>42</sup> សូមមើល ឧទាហរណ៍ រឿងក្តី *Asch* ទល់នឹង ប្រទេសអូទ្រីស សាលក្រម របស់ ECHR (លេខ 12398/86) ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩១ កថាខណ្ឌ ២៧, ៣១ និងរឿងក្តី *A.S.* ទល់នឹង ប្រទេសហ្វាំងឡង់ សាលក្រម របស់ ECHR (លេខ 40156/07) ថ្ងៃទី ២៨ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ កថាខណ្ឌ ៥៤ (បញ្ជាក់ថា ការផ្តន្ទាទោសមិនគួរផ្អែកត្រឹមតែ ឬក្នុងកម្រិតដាច់ខាត ទៅលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ដែលមេធាវីការពារក្តីពុំមានលទ្ធភាពទល់នោះឡើយ) និងសេចក្តីសម្រេចលើរឿងក្តី *Popović* កថាខណ្ឌ ៦៦ (“អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនឹងពិចារណា [...] ការពុំមានឱកាសក្នុងការសួរដេញដោលនៅក្នុងសវនាការនា ពេលនេះ នៅពេលធ្វើការវាយតម្លៃ [...] ភស្តុតាង និងសម្រេចទៅលើទម្ងន់ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិចារិក [ត្រូវបានទទួល យក អនុលោមតាមវិធាន ៩២ស្ទូនប៊ី នៃវិធានស្តីពីនីតិវិធី និងភស្តុតាង របស់គុណការ ICTY] អនុលោមតាមយុត្តិសាស្ត្ររបស់ គុណការ”)។

<sup>43</sup> សេចក្តីសម្រេចលើឯកសារដែលបានស្នើសុំ កថាខណ្ឌ ២០។ សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងកំណត់ហេតុជាសំឡេង កថាខណ្ឌ ៦- ១៥។ “សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ស្របតាមវិធាន ៩២ ទាក់ទងនឹងសូចនាករអំពីការជឿទុកចិត្តចំពោះឯកសារចំនួន ៩៧៨ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងសាក្សី និងអ្នកជំនាញដែលអាចកោះហៅសម្រាប់សវនាការប៊ីស្តាប៊ីដំបូង” ថ្ងៃទី ២៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E158 កថាខណ្ឌ ១៨១-១៨៥។

<sup>44</sup> សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងកំណត់ហេតុជាសំឡេង កថាខណ្ឌ ១២។

<sup>45</sup> សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងកំណត់ហេតុជាសំឡេង កថាខណ្ឌ ១៣។

២៧ នៅពេលដែលកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនីមួយៗរបស់ ក.ស.ច.ស ទៅលើសាក្សីដែលមិន ត្រូវបានកោះហៅឱ្យផ្តល់ភ័ស្តុតាងនៅពេលសវនាការ ត្រូវបានស្នើសុំឱ្យដាក់ជំនួសវិញនៅចំពោះ មុខអង្គជំនុំជម្រះ ដោយមិនមានវត្តមានរបស់សាក្សីផ្តល់ចម្លើយនោះទេ មេធាវីការពារក្តីត្រូវបាន ផ្តល់ឱ្យនូវសិទ្ធិដែលមានតម្លៃស្មើគ្នា ដើម្បីធ្វើការជំទាស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសម្ភារៈនេះ ប្រសិន បើមាន (ផ្នែក ៤.៤)។ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីទាំងនេះអាចមានតម្លៃជាភ័ស្តុតាង ឬមាន ទម្ងន់ជាភ័ស្តុតាងតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើមាន ដោយសារតែកង្វះឱកាសដើម្បីតទល់គ្នា ឬដោយ សារមានចំណុចខ្លះខាតជាសារវន្តនានានៅក្នុងកំណត់ហេតុ ឬប្រតិចារិកទាំងអស់នេះត្រូវបាន លើកឡើង ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពត្រឹមត្រូវ ឬភាពគួរឱ្យជឿជាក់បាន។

២៨ នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចមុនរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ឯកសារទាំងឡាយ ឬភ័ស្តុតាងផ្សេងទៀត ដែល បានរៀបរាប់នៅក្នុងជើងទំព័រនៃផ្នែកនានាដែលពាក់ព័ន្ធ នៅក្នុងដីកាដោះស្រាយ ត្រូវបានសន្មតថា មានភាពពាក់ព័ន្ធ និងភាពអាចជឿជាក់បាន ដោយហេតុថា ទម្ងន់ជាភ័ស្តុតាង មួយចំនួនត្រូវបាន ផ្តល់ទៅលើឯកសារទាំងឡាយ ដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត<sup>46</sup>។ អង្គជំនុំជម្រះ ទទួលស្គាល់ថា ភ័ស្តុតាងដែលមានបញ្ចូលនៅក្នុងឯកសារទាំងឡាយដែលត្រូវបានសន្មតនេះ (និងក្រោយមក ត្រូវ បានផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់ជាឯកសារ E3) គឺជាចម្លើយមួយចំនួនរបស់សាក្សីនីមួយៗដែលមិនត្រូវបាន កោះហៅឱ្យមកផ្តល់ភ័ស្តុតាងនៅពេលសវនាការ និងដែលភ័ស្តុតាងរបស់ពួកគាត់អាចមិនមែនជា កម្មវត្ថុដែលមេធាវីការពារក្តីត្រូវតទល់ជាមុននោះទេ<sup>47</sup>។ អាស្រ័យហេតុនេះ ពាក់ព័ន្ធនឹងចម្លើយ សាក្សីទាំងអស់នេះ បើភាគីនានាមានបំណង ភាគីអាចប្រើប្រាស់សវនាការលើឯកសារដែលនឹង មាន ឬបើមិនដូច្នោះទេ ភាគីនឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវឱកាសធ្វើការជំទាស់ទៅនឹងភ័ស្តុតាងនេះ (ផ្នែក ៤.៤)។ ទោះបីជាក្នុងករណីណាក៏ដោយ អង្គជំនុំជម្រះនឹងផ្តល់តម្លៃ និងទម្ងន់ជាភ័ស្តុតាងលើ

<sup>46</sup> ប្រតិចារិក ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២ ទំព័រ ៨៥-៨៨។ សូមមើលផងដែរ ចម្លើយតបរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទៅនឹងផ្នែកនៃឯកសារលេខ E114, E114/1, E131/1/9, E131/6, E136 និង E158, E162 ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២ (“សម្រង់សេចក្តីសម្រេចផ្ទាល់មាត់”) កថាខណ្ឌ ៣ (កត់សម្គាល់ឃើញថា ករណីនេះអនុវត្តតែចំពោះឯកសារទាំងឡាយដែល បានដកស្រង់នៅក្នុងដីកាដោះស្រាយ ប៉ុន្តែពុំអនុវត្តចំពោះឯកសារផ្សេងទៀតដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿងឡើយ) និងសេចក្តី សម្រេចលើក្របខណ្ឌឯកសារ កថាខណ្ឌ ២០។

<sup>47</sup> ឯកសារទាំងនេះរួមទាំងចម្លើយសាក្សីចំនួន ១៥០ ច្បាប់ ដែលពុំទាន់បានផ្តល់ចម្លើយនៅឡើយ គិតមកត្រឹមថ្ងៃទី ២៤ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១២។ ចម្លើយទាំងនេះប្រហែល ៧១ គឺបានមកពីសាក្សីនានា ដែលអង្គជំនុំជម្រះគ្រោងនឹងស្តាប់ចម្លើយ (E131.1)។ ភាពអាចទុកចិត្តបានលើសាក្សីទាំងនេះអាចទំនងជាត្រូវសួរដេញដោលនៅក្នុងតុលាការនាពេលណាមួយសមស្រប ហើយមានចម្លើយមួយគឺជារបស់សាក្សីម្នាក់ដែលបានទទួលមរណភាពហើយនោះ (ឯកសារលេខ E3/35)។

កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីទាំងអស់នេះ ប្រសិនបើមាន ឲ្យបានសមស្របតាមលក្ខណវិនិច្ឆ័យខាងលើ (ផ្នែក ៤.២)។

**៤.៣.២. ចម្លើយសាក្សីដែលមិនត្រូវបានកោះហៅឲ្យផ្តល់ភស្តុតាងនៅពេលសវនាការ ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអង្គភាពនានានៅក្រៅ អ.វ.ត.ក**

២៩ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីទាំងឡាយ ឬភស្តុតាងប្រមូលបានផ្សេងទៀតដែលមិនស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ ប៉ុន្តែស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់អង្គការអន្តរការីផ្សេងទៀត ឬអង្គភាពផ្សេងដែលនៅក្រៅ អ.វ.ត.ក ពុំត្រូវបានសន្មតថា មានភាពអាចជឿជាក់បាននោះទេ<sup>៤៨</sup>។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ភស្តុតាងនេះអាចត្រូវបានអង្គជំនុំជម្រះស្នើឲ្យបង្ហាញជូន អនុលោមតាមវិធាន ៨៧(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ ទោះបីជាក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តរបស់ អ.វ.ត.ក មិនបានតម្រូវក៏ដោយ សូចនាករនៃភាពជឿទុកចិត្ត (ដូចជា សូចនាករនៃភាពជឿទុកចិត្តទាំងឡាយដែលបានផ្តល់ឲ្យដោយសហព្រះរាជអាជ្ញាពាក់ព័ន្ធនឹងកំណត់ហេតុជាច្រើន) អាចជួយដល់អង្គជំនុំជម្រះនៅក្នុងការវាយតម្លៃ ថាតើភស្តុតាងដែលលើកឡើងបំពេញលក្ខខណ្ឌនានា ដែលមាននៅក្នុងវិធាន ៨៧(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងតម្លៃជាភស្តុតាង ព្រមទាំងទម្ងន់ជាភស្តុតាងដែលមានចំពោះភស្តុតាងនោះបានដែរ ឬទេ<sup>៤៩</sup>។ នៅពេលគ្មានព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងកាលៈទេសៈនានាដែលគេបានធ្វើកំណត់ហេតុ ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី (ដែលជាញឹកញាប់ត្រូវបានអង្គការអន្តរការីផ្សេងៗរៀបចំឡើង ក្នុងនាមអ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី) ក៏អាចត្រូវបានស្នើឲ្យបង្ហាញនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះផងដែរ ប៉ុន្តែនៅទីបំផុត អាចត្រូវបានផ្តល់ឲ្យនូវទម្ងន់ជាភស្តុតាងតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើមាន។ ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរបស់បុគ្គល

<sup>៤៨</sup> សេចក្តីសម្រេចលើក្របខ័ណ្ឌឯកសារ កថាខណ្ឌ ២០ (កត់សម្គាល់ឃើញថា ការសន្មតថាមានភាពអាចជឿជាក់បាន គឺចំពោះតែកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់ ក.ស.ច.ស ដោយហេតុថា កំណត់ហេតុទាំងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចស៊ើបសួរ និងគោរពទៅតាមការធានាយ៉ាងជាក់លាក់លើយថាភាព និងភាពទុកចិត្តបាន) និងកថាខណ្ឌ ២៨ (ការ សន្មតថាមានភាពពាក់ព័ន្ធ និងភាពទុកចិត្តបាន រួមទាំងយថាភាព គឺអាស្រ័យទៅលើឯកសារសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាប្រមូលបាន ក្រោយពីពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវគោលនយោបាយ និងការអនុវត្តចំពោះឯកសាររបស់មជ្ឈមណ្ឌលកម្ពុជា)។

<sup>៤៩</sup> សូមមើល សេចក្តីសន្និដ្ឋានលើវិធាន ៩២ របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ពាក់ព័ន្ធនឹងតម្រូវនៃភាពទុកចិត្តបានចំពោះឯកសារចំនួន ៩៧ នៅក្នុងបញ្ជី ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកជំនាញ និងសាក្សី ដែលទំនងជានឹងអាចត្រូវបានកោះហៅនៅក្នុងអំឡុងពេលបិស្តុករណ៍ប្រឆាំងនឹងពេលសវនាការ ឯកសារលេខ E158 ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១។

នីមួយៗដែលនៅទីបំផុតមិនត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ (កថាខណ្ឌ ៦ ខាងលើ) និងបណ្តឹងទាំងឡាយដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មវត្ថុនៃ សវនាការនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ អាចខកខានថែមទៀតក្នុងការបំពេញលក្ខណវិនិច្ឆ័យនៃ ភាពពាក់ព័ន្ធ អនុលោមតាមវិធាន ៨៧(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

**៤.៣.៣. ប្រតិចារិកនៃភស្តុតាងដែលបានពីសំណុំរឿង ០០១**

៣០ ទោះបីជាមានការឯកភាពជាមួយនឹងសហព្រះរាជអាជ្ញាថា ប្រតិចារិកស្តីពីសវនាការបានពីសំណុំរឿង ០០១ មានសូចនាករដែលមានភាពអាចជឿជាក់បានក៏ដោយ ក៏ប្រតិចារិកនៃភស្តុតាងដែលបានពី សវនាការនេះអាចនឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយតិចតួចនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ នៅពេលដែលភាគី នានា និងអង្គហេតុនានាដែលបានចោទឡើង មានភាពខុសគ្នា។ អង្គជំនុំជម្រះបានធ្វើការពិចារណា រួចហើយអំពីកាលៈទេសៈទាំងឡាយ ដែលមិនតម្រូវឱ្យមានការចូលរួមរបស់សាក្សី និងជំនួសមក វិញ អង្គជំនុំជម្រះនឹងគ្រាន់តែទទួលយកភស្តុតាងដែលមានទម្រង់ជាប្រតិចារិក នៅពេលដែល ភស្តុតាងនោះបង្ហាញអំពីបញ្ហាក្រៅពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទដែលត្រូវបានចោទ ប្រកាន់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ (ផ្នែក ៤.២.២)<sup>50</sup>។

<sup>50</sup> សូមមើល ឧ. សេចក្តីសម្រេចលើករណី Haradinaj កថាខណ្ឌ ១៩ (កត់សម្គាល់ឃើញថា វិធាន ៩២ ស្ទួន របស់តុលាការ ICTY មានគោលបំណងយកមកប្រើប្រាស់សម្រាប់បង្ហាញភស្តុតាង “ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើស” ហើយអនុញ្ញាតឱ្យទទួលយក ប្រតិចារិក និងចម្លើយទាំងនេះ ក្រោយពីបានស្តាប់សក្ខីកម្មដោយផ្ទាល់មាត់ ប្រសិនបើប្រតិចារិក និងចម្លើយទាំងនោះបង្ហាញ ភស្តុតាងអំពីករណីនានាក្រៅពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ ដូចបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំ ជម្រះ) និងផ្នែកនៃសេចក្តីសម្រេច (ដោយទទួលយកសំណើរបស់រដ្ឋអាជ្ញាត្រង់ផ្នែកខ្លះ ហើយទទួលយកប្រតិចារិកមួយចំនួនពី សវនាការមុនៗយកមកធ្វើជាភស្តុតាង អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ស្ទួន ក៏ប៉ុន្តែ តម្រូវឱ្យសាក្សីផ្សេងទៀតចូលខ្លួននៅចំពោះមុខ តុលាការដើម្បីសួរតទល់ និងតម្រូវឱ្យសាក្សីដទៃទៀតចូលខ្លួនមកផ្តល់ភស្តុតាងដោយផ្ទាល់មាត់) និង រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Sikirica និងជនផ្សេងទៀត សេចក្តីសម្រេចលើករណីពាក្យសុំរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ស្នើសុំឱ្យទទួលយកប្រតិចារិក អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ស្ទួន អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY (IT-95-8-T) ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ កថាខណ្ឌ ២-៤ (អនុញ្ញាតឱ្យ ទទួលយកប្រតិចារិកនៃភស្តុតាង ដែលសាក្សីបានឆ្លើយនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅចំពោះមុខតុលាការផ្សេងមួយទៀត ដោយពុំទាមទារឱ្យសាក្សីមកផ្តល់សាក្សីកម្មផ្តល់ទៀត ប្រសិនបើភស្តុតាងបង្ហាញអំពីករណីនានា ក្រៅពីសកម្មភាព និងទង្វើរបស់ ជនជាប់ចោទ និងប្រសិនបើភស្តុតាងមានភាពពាក់ព័ន្ធ និងមានតម្លៃជាភស្តុតាង ព្រមទាំងប្រសិនបើការដកចេញភស្តុតាង ទាំងនេះ ពុំទាមទារដោយភាពចាំបាច់ក្នុងការធានានូវការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌។ ករណីដែលថាប្រតិចារិកនេះបង្ហាញ ភស្តុតាងអំពីធាតុផ្សំដ៏សំខាន់នៅក្នុងរឿងក្តីរបស់រដ្ឋអាជ្ញាប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទ និងករណីថាប្រតិចារិកនេះបង្ហាញដោយសាក្សី នៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីផ្សេងទៀត លើកឡើងយ៉ាងសមស្របអំពីបញ្ហានានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងក្រុមការពារក្តីនៅក្នុងកិច្ច



៣១ ជាប្រយោជន៍នៃការធានាឱ្យមានភាពឆាប់រហ័សនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តរបស់ តុលាការអន្តរជាតិបន្ថែមផ្សេងៗទៀតក៏បានអនុញ្ញាតផងដែរ ប៉ុន្តែក្រោមលក្ខខណ្ឌមួយចំនួន ឱ្យ មានការប្រើប្រាស់ប្រតិចារិកនៃភ័ស្តុតាងរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ដែលបានពីសវនាការមុនៗ នៅពេល ដែលភ័ស្តុតាងរបស់បុគ្គលនោះ នៅក្នុងសវនាការក្រោយមកទៀត នឹងមានភាពច្រំដែលទៅនឹង សក្ខីកម្មកាលពីមុនរបស់ខ្លួន ទោះបីជានឹងបង្ហាញភ័ស្តុតាងពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ ជនជាប់ចោទក៏ដោយ<sup>51</sup>។ ដើម្បីធានាឱ្យមានភាពឆាប់រហ័សនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅក្នុងសំណុំ រឿង ០០២ ហេតុដូច្នោះ យោងតាមការអនុវត្តជាក់ស្តែងនេះ ភាគីនានាអាចស្នើសុំឱ្យទទួលយក ប្រតិចារិកនៃភ័ស្តុតាងដែលបានពីសំណុំរឿង ០០១ នៅពេលដែលសវនាការស្តាប់ការដេញដោល លើភ័ស្តុតាងឡើងវិញរបស់បុគ្គលនោះ ទំនងជាមានភាពច្រំដែលទៅនឹងភ័ស្តុតាងដែលត្រូវបាន ស្តាប់កាលពីមុន នៅពេលដែលសាក្សីរូបនោះអាចមកចូលរួមនៅក្នុងតុលាការ សម្រាប់ការសួរ ដេញដោលប្រសិនបើចាំបាច់ និងនៅពេលដែលសាក្សីរូបនោះទទួលស្គាល់ថា ប្រតិចារិកដែលបាន លើកឡើងឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាងត្រឹមត្រូវអំពីអ្វីដែលសាក្សីនឹងនិយាយបំភ្លឺ ប្រសិនបើគាត់ត្រូវបានគេសួរ ដេញដោល។

**៤.៣.៤. ចម្លើយរបស់សាក្សីដែលបានស្តាប់ ឬសាក្សីដែលមិនអាចទាក់ទងបានទោះបីជាមាន ការទាញយកប្រែប្រួលស្វែងរកយ៉ាងសមស្របក៏ដោយ ឬសាក្សីដែលមិនអាចផ្តល់សក្ខីកម្ម បាន**

៣២ ជាចុងក្រោយ វិធាន និងការអនុវត្តពាក់ព័ន្ធនានា នៅកម្រិតអន្តរជាតិ នៅក្រោមកាលៈទេសៈ មួយចំនួន អនុញ្ញាតឱ្យមានការទទួលយកភ័ស្តុតាងរបស់សាក្សីនានា ដែលបានស្តាប់ ក្រោយពីពួក

---

ដំណើរការនីតិវិធីនាពេលបច្ចុប្បន្ន គឺស្ថិតក្នុងចំណោមករណីនានាដែលត្រូវយកមកពិចារណា នៅក្នុងការសម្រេចថាតើគួរតម្រូវ ឱ្យសាក្សីចូលខ្លួនដែរឬទេ។

<sup>51</sup> សូមមើល ខ. វិធាន ៩២ ស្ទួនរីវ (ក) នៃតុលាការ ICTY (ចែងបម្រុងទុកអំពីការទទួលយកចម្លើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬ ប្រតិចារិកនៃភ័ស្តុតាង ដែលសាក្សីបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីមុនៗ ក្នុងករណីដែលសាក្សីមានវត្តមាននៅក្នុង តុលាការ ដើម្បីសួរតទល់ និងសម្រាប់ឱ្យទៅក្រុមសួរ និងក្នុងករណីដែលសាក្សីបានឆ្លើយអះអាងថា ចម្លើយជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរ ឬ ប្រតិចារិកនេះ ឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាងត្រឹមត្រូវអំពីសេចក្តីប្រកាសរបស់ខ្លួន និងអ្វីដែលខ្លួនបានឆ្លើយ នៅពេលសួរសាក្សីនេះ)។ អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ស្ទួនរីវ (ខ) នៃតុលាការ ICTY ភ័ស្តុតាងបែបនេះអាចរួមបញ្ចូលទាំងអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជន ជាប់ចោទ ដូចបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ។ សូមមើល ខ. រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Tolimir សេចក្តី សម្រេចលើពាក្យសុំរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ស្នើសុំឱ្យទទួលយកភ័ស្តុតាង អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ស្ទួនរីវ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទី II នៃតុលាការ ICTY IT-05-88/2-PT ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៩ កថាខណ្ឌ ៣០។





គាត់បានផ្តល់ចម្លើយ ឬសាក្សីដែលមិនអាចទាក់ទងបានទោះបីជាមានការខិតខំប្រឹងប្រែងស្វែងរក យ៉ាងសមស្របក៏ដោយ ឬជាសាក្សីដែល “មិនអាចផ្តល់សក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់បានទេ ដោយសារតែ ស្ថានភាពផ្លូវកាយ ឬផ្លូវចិត្ត”<sup>52</sup>។ នៅចំពោះមុខតុលាការ ICTY ប្រការដែលថា ភ័ស្តុតាងដែលបាន លើកឡើងគឺជាភ័ស្តុតាងពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ ដូចដែលត្រូវ បានចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ មិនអាចជាឧបសគ្គក្នុងការមិនទទួលយកធ្វើ ជាភ័ស្តុតាងនោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាកត្តាដែលត្រូវផ្តឹងផ្តែងអំពីទម្ងន់នៃភ័ស្តុតាងទៅវិញ <sup>53</sup>។ ការទទួលយកកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬប្រតិចារិករបស់សាក្សីដែលបានស្តាប់ ឬ សាក្សីដែលរកមិនឃើញត្រូវបានអនុញ្ញាត នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះជឿជាក់ថា សាក្សីពិតជា

<sup>52</sup> សូមមើល វិធាន ៩២ ស្ទួនបី (ក) នៃតុលាការ ICTY (“អាចទទួលយកភ័ស្តុតាងរបស់ជនម្នាក់ក្នុងទម្រង់បែបបទជា កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬ ប្រតិចារិក ដែលក្រោយមកជននេះបានទទួលមរណភាព ឬ ដែលពុំអាចតាមរកឃើញ ទោះបានខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងសមហេតុផលហើយក៏ដោយ ឬ ដែលពុំអាចផ្តល់សក្ខីកម្មដោយផ្ទាល់មាត់បាន ដោយហេតុផលនៃ ស្ថានភាពរាងកាយ ឬស្មារតី ដោយពុំគិតថាតើចម្លើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនេះស្ថិតក្នុងទម្រង់បែបបទដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន ៩២ ស្ទួន ដែរឬអត់នោះទេ ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង៖ (i) ជឿថា ជននេះពុំមានលទ្ធភាពដូចបានលើកឡើង ខាងលើ មែន ហើយយល់ឃើញថា កាលៈទេសៈដែលចម្លើយនេះបានធ្វើឡើង និងកត់ត្រាទុក គឺគួរឱ្យទុកចិត្តបាន។ សូមមើលផងដែរ វិធាន ៩២ ស្ទួន (គ) ក្នុងករណីដែលអង្គជំនុំជម្រះអាចទទួលយកចម្លើយរបស់ជនម្នាក់ ដែលក្រោយមកជននេះបានទទួល មរណភាព ឬដែលពុំអាចតាមរកឃើញ ទោះបានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងសមហេតុផលហើយក៏ដោយ ឬ ក្នុងកាលៈទេសៈដែលថា ចម្លើយនេះបានធ្វើឡើង និងកត់ត្រាទុក បានផ្តល់នូវតម្រូវឱ្យជឿជាក់អំពីភាពទុកចិត្តបាន (សូមមើល ឧ. រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Bagosora និងជនផ្សេងទៀត, សេចក្តីសម្រេចលើការទទួលយកចម្លើយរបស់សាក្សីដែលបាន ទទួលមរណភាព អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងទី I នៃតុលាការ ICTR (ICTR-98-41-T) ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៥ កថាខណ្ឌ ១៥ ១៩ ២១។ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Bagosora និងជនផ្សេងទៀត សេចក្តីសម្រេចលើការទទួលយកចម្លើយរបស់ សាក្សី Kabiligi អនុលោមតាមវិធាន ៨៩ (គ) អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទី I នៃតុលាការ ICTR (ICTR-98-41-T) ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧ កថាខណ្ឌ ៦- ៨)។

<sup>53</sup> សូមមើល វិធាន ៩២ ស្ទួនបី (ខ) នៃតុលាការ ICTY (“ប្រសិនបើភ័ស្តុតាងបង្ហាញអំពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ ជនជាប់ចោទ ដូចបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមែននោះ ករណីនេះអាចជាកត្តាមួយដែលមិនអាចឱ្យ ទទួលយកភ័ស្តុតាងបែបនេះ ឬ ផ្នែកណាមួយនៃភ័ស្តុតាងនេះបានឡើយ”) និងសេចក្តីសម្រេចលើករណី Tolimir កថាខណ្ឌ ៣០ (“បទប្បញ្ញត្តិនេះ [វិធាន ៩២ ស្ទួនបី (ខ)] មានលក្ខណៈបត់បែនដើម្បីធានានូវការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ និងភាពទុកចិត្តបាននៃ ភ័ស្តុតាង។ បទប្បញ្ញត្តិនេះ បង្គាប់ឱ្យតាមដានដោយប្រុងប្រយ័ត្នលើភ័ស្តុតាងដែលបង្ហាញអំពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ ជនជាប់ចោទ និងចែងអំពីការទទួលយកចម្លើយរបស់ជនដែលបានទទួលមរណភាព ដែលក្នុងចម្លើយនេះបានផ្តល់ជា ភ័ស្តុតាង”)។

មិនត្រូវបានរកឃើញ និងថា ភ័ស្តុតាងដែលបានស្នើសុំឱ្យទទួលយក មានភាពអាចជឿជាក់បាន<sup>54</sup> និងនៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះពិចារណាឃើញថា តម្លៃនៃភ័ស្តុតាង មិនមានទំហំធំធេងជាសារវន្ត ដែលធ្វើឱ្យការធានានាការជំនុំជម្រះក្តីប្រកបដោយយុត្តិធម៌ មិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបាននោះ<sup>55</sup>។

៣៣ នៅពេលដែលផលប្រយោជន៍នៃភាពយុត្តិធម៌តម្រូវ វិធាននីតិវិធី និងភ័ស្តុតាងរបស់តុលាការ ICTY អនុញ្ញាតឱ្យមានការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនីមួយៗផងដែរ ទោះបីជា ភ័ស្តុតាងនោះពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទក៏ដោយ ដរាបណាការខកខាន របស់គាត់មិនបានចូលរួមនៅក្នុងសវនាការ ឬផ្តល់ភ័ស្តុតាង បណ្តាលមកពីការគំរាមកំហែងការ បំភិតបំភ័យ ឬទម្រង់ផ្សេងៗនៃការជ្រៀតជ្រែកដោយមិនត្រឹមត្រូវ<sup>56</sup>។

<sup>54</sup> សូមមើល សេចក្តីសម្រេចលើករណី Popović កថាខណ្ឌ ៣១ និង រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Tolimir សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំ របស់រដ្ឋអាជ្ញា ស្នើសុំឱ្យទទួលយកភ័ស្តុតាង អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ស្ទួនបី អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទី II នៃតុលាការ ICTY (IT-05-88/2-PT) ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៩ (“សេចក្តីសម្រេចលើករណី Tolimir”) កថាខណ្ឌ ២៩ (បង្ហាញថាកត្តា ដូចខាងក្រោម មានភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការវាយតម្លៃលើភាពទុកចិត្តបាននៃភ័ស្តុតាង ដូចបានស្នើសុំអនុលោមតាមវិធាន ៩២ ស្ទួនបី (i) កាលៈទេសៈ ដែលចម្លើយនេះធ្វើឡើង និងកត់ត្រាទុក រួមទាំងករណីដែលថាតើចម្លើយទាំងនេះបានផ្តល់ជូនក្រោយពី បានធ្វើសម្បថដែរ ឬទេ ចម្លើយនេះបានចុះហត្ថលេខាដោយសាក្សី អមជាមួយនឹងការទទួលស្គាល់ថា ចម្លើយនេះឆ្លើយការពិត តាមការចងចាំរបស់សាក្សីដែរឬទេ (iii) ចម្លើយនេះបានធ្វើឡើងដោយមានការជួយជ្រោមជ្រែងពីអ្នកបកប្រែដែលមានគុណវុឌ្ឍិ ត្រឹមត្រូវដែរ ឬទេ (ii) ចម្លើយនេះត្រូវបានដាក់ឱ្យសួរតទល់ដៃ រឬទេ ហើយពាក់ព័ន្ធនឹងព្រឹត្តិការណ៍ដែលបង្ហាញនូវភ័ស្តុតាង ផ្សេងដែរ ឬទេ និង (iv) កត្តាផ្សេងទៀត ដូចជា អវត្តមាននៃភាពពុំស៊ីសង្វាក់គ្នាយ៉ាងជាក់ស្តែង និងច្បាស់ក្រឡេកនៅក្នុងចម្លើយ ទាំងនេះ។ សូមមើលបន្ថែម សេចក្តីសម្រេចលើករណី Popović កថាខណ្ឌ ៣០ និង សេចក្តីសម្រេចលើករណី Tolimir កថាខណ្ឌ ២៧-២៨ (ដែលសំដៅលើភាពចាំបាច់ក្នុងការបំពេញទៅតាមលក្ខខណ្ឌទូទៅ នៃការទទួលយក នៅក្នុងវិធាន ៨៩ ស្តីអំពីភាពពាក់ព័ន្ធ តម្លៃជាភ័ស្តុតាង និងអនុលោមភាពជាមួយនឹងលក្ខខណ្ឌនៃការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌)។

<sup>55</sup> រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Karadžić សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ស្នើសុំឱ្យទទួលយកភ័ស្តុតាងរបស់ KDZ172 (Milan Babić) អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ស្ទួនបី អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY (IT-95-5/18-T) ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១០ កថាខណ្ឌ ៣៣ និង រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Karadžić សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ស្នើសុំឱ្យទទួលយក ភ័ស្តុតាងរបស់ Milenko Lazić អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ស្ទួនបី និងស្នើសុំការអនុញ្ញាតបន្ថែមវត្តមានអនុលោមតាមបញ្ជីវត្តមាន នៃវិធាន ៦៥ ស្ទួនពីរ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY IT-95-5/18-T ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២ កថាខណ្ឌ ២០-២៣ (បដិសេធចម្លើយ ដែលបង្ហាញអំពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ ដែលបានផ្តល់ជូនសាក្សីដែលបានទទួល មរណភាព ដោយហេតុថា ចម្លើយបែបនេះពុំត្រូវបានយកមកសួរដេញដោល និង “ដោយហេតុថា ភាពចាំបាច់នៃការធានានូវការ ជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ មានតម្លៃជាងតម្លៃនៃភ័ស្តុតាងរបស់ភ័ស្តុតាងបែបនេះ”)។

<sup>56</sup> សូមមើល វិធាន ៩២ ស្ទួនបួន (ក) នៃតុលាការ ICTY (“អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចទទួលយកភ័ស្តុតាងរបស់ជនណាម្នាក់ ដែលមានទម្រង់ជាចម្លើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬប្រតិចារិកនៃភ័ស្តុតាងដែលបុគ្គលនេះបានផ្តល់ជូន នៅក្នុងកិច្ចដំណើរការ

**៤.៤ បែបបទនីតិវិធីដើម្បីស្នើសុំដាក់កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងប្រតិចារិកនៅចំពោះ  
មុខអង្គជំនុំជម្រះ យោងតាមសេចក្តីសម្រេចនេះ**

៣៤ ប្រភេទសម្ភារៈមួយចំនួនដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ក៏ដូចជា ប្រភេទសម្ភារៈដែលបានស្នើឡើងដោយសហមេធាវីនាំមុខ រួមទាំងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី មួយចំនួនធំ និងភ័ស្តុតាងផ្សេងទៀត (ដូចជា ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងបណ្តឹង ទាំងឡាយ) ជាញឹកញាប់មិនមានការបញ្ជាក់ពីគោលបំណងដែលគេបានស្នើសុំឱ្យទទួលយកសម្ភារៈ ឱ្យបានច្បាស់លាស់នោះទេ។ ជាប្រយោជន៍នៃការគ្រប់គ្រងសវនាការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព អង្គ ជំនុំជម្រះតម្រូវឱ្យភាគីនានាកំណត់អំពីគោលបំណងសម្រាប់ការដាក់ភ័ស្តុតាង ដើម្បីជួយដល់ការ វាយតម្លៃលើភាពអាចទទួលយកបាននៃភ័ស្តុតាង និងតម្លៃជាភ័ស្តុតាងនៃសម្ភារៈដែលបានដាក់ ប្រសិនបើត្រូវបានរកឃើញថា អាចទទួលយកបាន យោងតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ (ផ្នែក ៤.២ និង ៤.៣)។ ទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះបានបង្ហាញថា សម្ភារៈនេះភាគច្រើនទំនងជានឹងត្រូវទទួលបាន ទម្ងន់ជាភ័ស្តុតាងតិចតួចប៉ុណ្ណោះក៏ដោយ ក៏ផលប៉ះពាល់នៃការគ្រប់គ្រងសវនាការនៃសំណើទាំង អស់នេះ (ដោយគិតអំពីសេចក្តីត្រូវការបកប្រែឯកសារដើមច្រើនសន្លឹកសន្លាប់ ក៏ដូចជាសក្តានុពល ដើម្បីផ្តល់ពេលវេលាច្រើន សម្រាប់ស្តាប់សវនាការសួរដេញដោលអំពីការជំទាស់ទៅនឹងសម្ភារៈ នេះ) នៅតែសំខាន់ជាពិសេស ប្រសិនបើភាគីនានានៅតែរក្សាសំណើយ៉ាងទូលំទូលាយ សុំដាក់

---

នីតិវិធីចំពោះមុខសាលាក្តី ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងជឿជាក់ថា (i) ជននេះពុំបានចូលរួមក្នុងនាមជាសាក្សី ឬ បាន ចូលរួម តែពុំបានផ្តល់ភ័ស្តុតាងទាល់តែសោះ សូម្បីចំណុចសំខាន់ៗក៏ដោយ (ii) ជននេះពុំបានចូលរួម ឬ ផ្តល់ភ័ស្តុតាង ដោយ សារតែការជ្រៀតជ្រែកដោយពុំត្រឹមត្រូវយ៉ាងច្បាស់ក្រឡេក រួមមានដូចជា ការគំរាមកំហែង ការបំភិតបំភ័យ ការបង្ករបួស ស្នាម ការស្លុកប៉ាន់ ឬ ការបង្ខិតបង្ខំ (iii) ក្នុងករណីដែល[...]ការខិតខំប្រឹងប្រែងបានធ្វើឡើងយ៉ាងសមហេតុផល [...] ដើម្បី ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យជននេះចូលខ្លួនក្នុងនាមជាសាក្សី ឬ ប្រសិនបើជននេះបានចូលខ្លួនហើយនោះ ធ្វើឱ្យសាក្សីឆ្លើយនូវអង្គហេតុជាក់ លាក់ទាំងអស់ដែលសាក្សីបានដឹង និង (iv) ផលប្រយោជន៍នៃយុត្តិធម៌ បានផ្តល់ជូនរួចហើយដោយការបំពេញកិច្ចទាំងនេះ។ កត្តានានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់នូវផលប្រយោជន៍នៃយុត្តិធម៌ អនុលោមតាមអនុវិធាននេះរួមមាន៖ (ក) ភាពទុកចិត្តបាននៃ ចម្លើយ ឬ ប្រតិចារិក ក្រោយពីបានពិនិត្យលើកាលៈទេសៈដែលចម្លើយនេះបានធ្វើឡើង និងកត់ត្រាទុក (ខ) តួនាទីជាក់ស្តែងនៃ ភាគី ឬ បុគ្គលតំណាងឱ្យភាគីនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី នៅក្នុងជ្រៀតជ្រែកដោយពុំសមស្រប និង (គ) ចម្លើយ ឬ ប្រតិចារិកនេះ បង្ហាញអំពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ ដូចបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ។



កំណត់ហេតុលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬភ័ស្តុតាងផ្សេងទៀតដ៏ច្រើនសន្លឹកសន្លាប់ នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ<sup>57</sup>។

៣៥ យោងលើការពិចារណាទាំងអស់នេះ ភាគីនានាដែលស្នើសុំដាក់ភ័ស្តុតាងដែលត្រូវបានរាយតម្លៃតាមរយៈសេចក្តីសម្រេចនេះ ត្រូវបានណែនាំឱ្យ៖

- ក) ពិនិត្យឡើងវិញនូវរាល់ឯកសារទាំងអស់ ដែលមាននៅលើបញ្ជីពាក់ព័ន្ធរបស់ខ្លួន ដើម្បីឱ្យស្របជាមួយនឹងលក្ខណវិនិច្ឆ័យស្តីពីភាពអាចទទួលយកបាន ដែលបានកំណត់នៅក្នុងផ្នែក ៤.២ និង ៤.៣ នៃសេចក្តីសម្រេចនេះ។
- ខ) បញ្ជាក់គោលបំណងនៃភ័ស្តុតាងរបស់ឯកសារនីមួយៗឱ្យបានច្បាស់លាស់ ឬប្រភេទនៃភ័ស្តុតាងនីមួយៗដែលត្រូវបានស្នើសុំ ដើម្បីដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ជាពិសេស នៅពេលដែលមូលហេតុជាក់លាក់នានាត្រូវបានលើកឡើងសម្រាប់ជាយុត្តិកម្មលើការទទួលយកកំណត់ហេតុទាំងឡាយ ដែលបង្ហាញភ័ស្តុតាងពីអំពើ និងអាកប្បកិរិយារបស់ជនជាប់ចោទ ដោយមិនចាំបាច់ស្តាប់សក្ខីកម្មសាក្សីក្នុងពេលសវនាការ។
- គ) នៅពេលដែលភ័ស្តុតាងនេះមានចំនួនច្រើន ឬ ជាពិសេស មានភាពច្រើនដែល ភាគីត្រូវពិចារណាស្នើសុំដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ តែភ័ស្តុតាងមួយសម្រាប់ជាកំរូ ដែលតំណាងឱ្យប្រភេទនៃភ័ស្តុតាងនីមួយៗ (ជាជាងការដាក់រាល់ឯកសារ ឬកំណត់ហេតុទាំងអស់នៃប្រភេទភ័ស្តុតាងនីមួយៗ)។
- ឃ) ផ្តល់នូវការបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ខាងលើ ត្រឹមថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១២ ដើម្បីឱ្យអង្គជំនុំជម្រះអាចកំណត់ពេលសវនាការ ឬក៏អនុញ្ញាតឱ្យដាក់ការជំទាស់អនុលោមតាមវិធាន ៨៧(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានឆាប់រហ័ស ប្រសិនបើចាំបាច់។

<sup>57</sup> ឧទាហរណ៍ គិតត្រឹមខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២ ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីប្រហែលជាចំនួន ៩៣៥ ដែលសហមេធាវីនាំមុខបានស្នើសុំ (រួមមានប្រហែលជា ៩.០០០ ទំព័រ) ពុំទាន់បានបកប្រែនៅឡើយ។ គិតត្រឹមកាលបរិច្ឆេទដែលបណ្តឹងប្រហែលជា ២.០០០ បណ្តឹង ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានស្នើសុំ ក៏ពុំទាន់បានបកប្រែនៅឡើយដែរ។



៣៦ នៅពេលណាដែលភ័ស្តុតាងដែលត្រូវបានស្នើសុំដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ តាមសេចក្តីសម្រេចនេះ ត្រូវបានកត់សម្គាល់ដោយភាគីនានារួចហើយ ស្របតាមការណែនាំខាងលើ អង្គជំនុំជម្រះនឹងកំណត់ពេលសវនាការនាពេលវេលាសមស្រប ឬក៏ផ្តល់ឱកាសឱ្យភាគីដាក់ការជំទាស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងភ័ស្តុតាងដែលបានស្នើឡើង អនុលោមតាមវិធាន ៨៧(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង<sup>58</sup>។

**ដោយសំអាចលើហេតុផលដូចខាងលើ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង:**

**យល់ឃើញ** ថាភ័ស្តុតាងដែលស្ថិតក្នុងទម្រង់នៃកំណត់ហេតុលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬប្រតិចារិក អាចដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះបាន ដរាបណា ភ័ស្តុតាងនោះបំពេញនូវលក្ខខណ្ឌ ដែលមាននៅក្នុងផ្នែក ៤.២ និង ៤.៣ នៃសេចក្តីសម្រេចនេះ។

**មន្ទាប** សហព្រះរាជអាជ្ញា និងភាគីនានាផ្សេងទៀតដែលស្នើសុំដាក់ភ័ស្តុតាង នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ដោយឈរលើលក្ខណវិនិច្ឆ័យនេះ ឱ្យកំណត់ភ័ស្តុតាងដែលបានស្នើឡើង ដោយបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់យោងតាមបែបបទទាំងឡាយ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងផ្នែក ៤.៤ នៃសេចក្តីសម្រេចនេះ។

**ជូនដំណឹង** ដល់ភាគីនានាថា អង្គជំនុំជម្រះនឹងផ្តល់ឱកាសឱ្យភាគីដាក់ការជំទាស់ទៅនឹងភ័ស្តុតាងដែលបានស្នើឡើង ដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងផ្នែក ៤.២ និង ៤.៣ និងនៅក្នុងវិធាន ៨៧(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងតាមពេលសមស្រប។

**ប្រកាស** ថាលក្ខណវិនិច្ឆ័យដែលបានកំណត់នៅក្នុងផ្នែក ៤.២ និង ៤.៣ នៃសេចក្តីសម្រេចនេះ នឹងត្រូវយកទៅពិចារណាថែមទៀតដោយអង្គជំនុំជម្រះ នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះវាយតម្លៃអំពីតម្លៃ និងទម្ងន់នៃភ័ស្តុតាងដែលត្រូវបានដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ នៅក្រោយការចេញសេចក្តីសម្រេចនេះ។ *Handwritten signature*

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២

**ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង**  
*Handwritten signature*  
**និល ណារិន**

<sup>58</sup> សូមមើល ខ. ឯកសារលេខ E172/5 (ពន្យារការពិភាក្សាអំពីឯកសារទាំងឡាយដែលបានដាក់នៅក្នុងឯកសារឧបសម្ព័ន្ធ A12 និង A13 របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា (បណ្តឹង និងចម្លើយសាក្សី) រួមទាំងឯកសារភ័ស្តុតាងភាគច្រើន ត្រូវបានស្នើឡើងដោយសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលកំពុងរង់ចាំការចេញសេចក្តីសម្រេច)។